

POLITISKOS ŽINIOS.

MASKOLIJA.

Matyt caro valdžia pasirengusi pantioti Finlandiją, supančioti ją taip, kaip supančiojo Lenkija, kuri iki 1831 m. turėjo beveik tokią jau laisvę, kokią turėjo Finlandija, o dabar Lenkijai laisvę nei šešėlio neliko.

Kaip žinoma, Finlandijos seimo pirmininkas atsisakė leisti perkrauti seimui caro dekretą, kuriuo seimui liepta užgerti tą, ką caras paliepa, o jis Finlandijos atstovams paliepė priimti panaikintą visų laisvų, kuriomis Finlandija iki šiol naudojosi. Matyt, dabar manoma seimą išvaikyti, nes pradėjo konfiskuoti laikraščius, kuriuose telpa straipsniai prieštikių Finlandijai; su išėmniais Peterburge dar nesielgia taip aštriai, bet su išėmniais provincijose, ypač gi provincijose ne maskolij apgyventose, ceremonijų nedaro: konfiskuoją net numerius, kuriuose telpa straipsniai perspaukinti iš Peterburgo laikraščių. Kas Peterburge leista, tas uždrausta kituose placio Maskolijos kraštuose.

Susitaikius su Japonija reikalaujant tolimų rytų, Maskolija drausiau gina savo politiskus siekius Europoje, o jos siekiai čia yra visai priešingi siekiams Austrijos ir su ja susirijusios Vokietijos. Nors atstresnio susipikimo dar nėra, nes diplomatai moka tokius susipikimus paslepti, bet po susitaikymo į Japoniją ypač Austrijai neužtikėjimas Maskolijai pasididino, todėl ji, su Vokietijos pagalba, stengiasi paimti Maskolijos siekius.

Maskolija bando jau vėl savo įtakę platinti ant Balkanų Pussalo, o tas Austrijai ne patinka, priešingai Maskolijai vidurinės Europos viešpatystę ryšis stengiasi savie patraukti ne tik Turkiją, bet ir Rumuniją, ir tai sekasi. Neseniai laikasčiai pranešė, kad tarp Turkijos ir Maskolijos užmegstas užpuolimo ir atsigimimo ryšis. Žina ta viena, pasirodė visai neteisinga, priešingai, Turkija krypta Vokietijos pusėn. Ton pusėn krypta ir Rumunija, valdoma karaliaus vokios kilmes. Dėl to tai pranešai atsisakė skolinti pinigų Turkijai, bet pranešus gali užvaduoti Vokietiją, ypač jeigu pinigai eis sudrūtinimui Turkijos kariškų pajėgų.

Rods Turkija jau ne ta, kokią ji buvo šimtas metų atgal, bet visgi ji ir dabar karali eiti su milijonu gerų kareivių, Rumunija gali prisidėti su 30000 kareivių. Pati Turkija, žinoma, ne pradės karo su Maskolija, bet jeigu Maskolija užpuolė ant Austrijos, ją paremtų ne vien Vokietija, bet ir prie ryšio su joms prisidėjusios Balkanų Pusiausio tautos. Karuose milijonas kareivių netikėtai musin įtraukti, daug sveria, nekartą gali supanti planus geriausių karo vėdečių, jeigu jie neturi kuom atsverti tų naujų musin pašauktų kariatų.

Dabar Balkanų Pussalis pasidalino į dvi dalis—slaviškosios viešpatystės krypta Maskolijos pusėn, Turkija gi su Rumunija—Austrijos ir Vokietijos pusėn. Bet viena Turkija gali atsverti visus Maskolijos draugus. Tas tai ir gali sulaukyti Maskolijai nuo naujų avantūrų, nuo naujų karų. Juk nėra abejonės, jog jaigu dar vienas karas ne pasisektų, jau nei sudemoralizuoti nepasisekusiam kare kareiviai sostą negalėtų palaikyti, jis grįžti Maskolijai, o tas, be abejonės, geriausiai gali sulaukyti Maskolijos biurokratus nuo besierizmo su tvirtais, arba turinčiais tvirtus užtarėjus kaimynais.

PRANCŪZIJA.

Straišas geležinkelinių Prancūzijos pasibaigė. Dėl to streiko Prancūzija daug žudė, ne pelnė vienok nei geležinkelininkai. Kadangi valdžia griebėsi energiškių padavimų, kuriuomė buvo išlikima, tai geležkeliai tarnai ne dry-

so atvirai pasipriešinti. Valdžia griebėsi paprasto būdo: streikuojančius pašaukė pildyti rezervos kareivių tarnystą, suėmė streikuojančių vadovus ir juos teisman atidavė. Tas sumažino drąsą kitų. Jie neisdyso valdžios pašaukimui pildyti tarnystą kaip karo laike pasipriešinti, pradėjo grįžti darban ir traukiniai pradėjo bėgti. Ministrų pirmininkas ir susisėmų ministras pasisulė tarpininkauti tarybose tarp geležinkelio užveizdos ir tarnaujančių. Tarnaujanti, neturėdami kito išejimo, tą priėmė, nors pirmą nelaukė tarybų pasibaigimo, bet streiką suklė. Galima tikėt, kad jeigu ne viskas bus išpildyta, ko tarnaujanti reikalavo, tai visgi jie šį tą pelnys, tik ar tas pelnas atlygins tuos nuostolius, kokius streikui netik tarnaujantiems, bet visai Prancūzijai atgabelo, nes tuomet laikui apstabdė jos vaizbą, visus susisėmus su užsieniais ir namieje.

Nenusisekė streikai visur surizina juos pralaimėjusius ir karštesnį griebiasi keršto ne vien kaltiems, bet visai draugijai; užsidegęs žmogus neatskiria kalto, nuo ne kalto. Taip buvo ir Prancūzijoje. Tarnaujanti pamatė, kad streikas bus pralaimėtas, griebėsi bombų atkeršinimui draugijai. Vieną dinamito bombą metė prie išejimo į tunelį prie Chantiers stoties čia iš kio pusės ateinantį pasazierinį traukinį. Bet bomba atsimušė ir medžio šaką, nupulė šalia geležkelio vėžį, ir explodavo, bet eksplozija žmonių neužgavo, nors nuo eksplozijos sudrebėjo visos miestai Versailles. Tie ir kiti panašūs atsitikimai, o jų buvo nemažai, privertė valdžią dar aštriau griebtis streikierių. Policija mano, kad streikieriai su bombų mėtymu nieko bendro neturi; ji užtikrina, kad jas mėtė mėgstanti visur netvarką daryti anarchistai. Tarp streikierių tokių nedaug yra.

Suimta daugias streikierių vadovų ir pasodinta kalėjiman. Moteris streikuojančių darbininkų norėjo ant gatvių demonstracijas kelti, bet policija jas išvaikė.

Kaip praneša, 17 d. spalio geležinkelinių organizacija jau galutinai streiką atšaukė. Jis pasibaigė, o su tuom gal pasibaigs ir bombų mėtymai.

PIRENĖJŲ PUSIAUSALIS.
Ant Pirenėjų pusiausio yra dvi prigulincios prie neramiesių viešpatystės: Portugalija ir Ispanija; abidvi apgyventos tamsiausiu vakarinėje Europoje žmonių, o tą tamšą ir vargą palaiko valdžia.

Portugalijai suklė žmonės išvijo karalių ir jo šeimyną ir Portugaliją tapo respublika. Išvyk dalis karūmenės gynė karalių, bet ir ta dalis pamatė, kad priešinimas yra be vilties, perėjo išpalengvo revoliucionierių pusėn. Pradžioj suklė Lisaboną ant gatvių buvo kruvini mūšiai, bet juose, kaip vėliau pasirodė, nebuvo tiek žmonių, kiek buvo manyta ankščiau.

Išvytas karalius mano apsigyventi Anglijoje ir ketina išleisti manifestą ir jame išaiškinti priežastis žmonių suklimo. Klausimas tik, kokias priežastis jis žmonėms parodys. Turbūt ne savo kaltes, nors žmonių suklimą pagimdė nežagėdūnimas iš jo valdymo. Svarbiausia karaliaus parama buvo dviskija, kuri per amžių eiles įstengė žmones tamsoj laikyti taip, kad Portugalijai dar dabar 70 nuosimčių gyventojų nemoka skaityti, tai gi tokių ten net daugiau negu valdomoj caro ir biurokratų Lietuvoje. Kunigų todėl, ypač žok ninkų, labiausiai nekencia žmonės, o žmonėms turi pritari ir valdžia. Ir ji pradeda savo valdymą nuo vaikymo iš Portugalijos zokoninkų, bet Europoje mažai yra kraštų, kurie išvytiems panorėtų prieglauda duoti. Išvijo 5000 zokoninkų. Italija jau viešai pagarsino, jog išvyti iš Portugalijos zokoninkų neįsileis; Ispanija žada leisti gyventi tik zokoninkams išlijonijoms, kiti turės išsinešdinti.

jeigu nenori, kad juos su priversta išvyti. Prancūzija jau pirma zokoninkus išvijo, tai svetimiečiai, protestonikuose kraštuose katalikiškiems zokoninkams vietos nėra; tai 5000 iš Portugalijos išvyti zokoninkų lieka Europoj tik Austrija ir Amerika, kur jie galės apsigyventi.

Ispanijoj prietikiiai beveik toki jau kaip Portugalijoj. Čia revoliucija be mazo pernai neisvertė sosto: Ispanija galėjo pasidalinti į dvi dalis, Katabonija norėjo pasigarsinti respublika. Pernai vienok revoliucijai aštriomis priemonėmis, susaulymais revoliucionierių vadovų pasisekė užloginti. Pernai likosi sušaudytas revoliucionierių vadovas profesorius Ferrer.

Siemet išpuolė suklutėvis jo nutūdomo. Valdžia Katabonijoj laukė žmonių suklimo, todėl ištikimaisi karūmenės regimentai čia buvo sutraukti. Žmonėms, pulkais traukti ant kapo nužudyto Ferrero ne leido, galėjo ten eit tik mažais būreliais jo garbintojai. Riausių nebuvo. 17 spalio diena perėjo ramiai, bet tas dar nerodo, kad Ispanijoj būtų ramu: šiūom kartu apsiėjo be kraujo praliejimo, bet menka priežastis gali kruviną revoliuciją sukeiti.

Ispanijoj valdžia bijosi, kad žmonės ne sektų Portugalijos pavykslą, nes ir sanlygos čia beveik tokios jau kaip Portugalijoj. Ispanijoj jau vieną kartą buvo respublika, bet neilgai laikėsi; bestraukiantis kelis metus namišis karas respublikonišką rėdą išgriovė. Respublikos pasekėjai ir dabar čia smėrkiai didinasi.

IS LIETUVOS.

IS VILNIAUS.

Vilnuje, palei prekių stotį, pradėta statyti naujas milžiniškas pabirkas. Stato ji viena iš didžiausių Vokietijų pramonės įstaigų—Windschield'o ir Langgott'o kanalizacijos intaisymų firma. Pabirkui statyti ji atpirko iš generolo Buturlino apie 10-tį desimtinų žemės. Naujas pabirkas skiriamas aprūpinti visoms Rosijos miestams, kurie taisosi pas save kanalizaciją. Naujasai pabirkas bus didelis ir pavojingas konkurentas panašioms rusų pabirkoms. Iš to, kad toji vokiečių firma išsirinko sau Vilnių, galime spėti, kad vokiečiai tikrai rimtai mąsto apie Lietuvos vokietinimą.

Šiomis dienomis Vilniaus gubernijos kalėjimą applanė vyriausiosios kalėjimų valdybos narys Melchich. Jis įsiekio kalėjimų tarpe darbininkų, tinkamų Pinksio pelkėms džiovinti. Tinkamų tam darbiu Melchich surado Vilniaus kalėjime 20 žmonių.

Vilniaus gubernijos kalėjime įvesta elektros šviesa.

Šiomis dienomis, kasant deobę po Žemės banko namų pamatų, iškasta visa eilė balkių pusantro kieknio gilumoje. Balkiai užsiklė dar nuo senų laikų, bet nesupuvę. Tarp tų balkių dar rasta didelė arnotos kulk.

"Liet. Žinių" No. 71 atspausdinta "Žiburėlio" 1909—1910 m. atskaita, iš kurios matyti, kad tais metais jeigu buta 1418 rub. 90 kap. (narių mokėsio 340 rub. 128 rub. likė nuo pereitų metų, o kiti pinigai susidaro iš pelno iš vakarų, aukų ir kt.); išleista gi 1329 rub. 3 kap. Tais pinigais sušelpė 15 moksleivių (7 stipendijos, o kitiems tik pašalpos). Draugija turi 110 narių (tarp jų naujai priimti 6).

Si draugija reikėtų visuomenei karščiau paremti aukomis, įsirašant į narius ir kt., nes ji šelpia tokius moksleivius, kurie veikia visuomenės dirvoje ir trokštė trokštė mokslo, bet dėl šiokių ar tokių priežasčių neturi iš ko jį pasiekti.—Moksleivis, kuriems reikalinga "Žiburėlio" pašalpa, yra gana daug, bet "Žiburėlio" visų prašymus išpildyti

į neįstengia ir dėl to ne vieną priversta badauti; kas iš bado kartais atsislinka, žinote gerai....

"Žiburėlio" narių gali būti kiekvienas žmogus. Nario mokėsni 5 rub. metams. Adresas: Vilnius, Semionovskaja, 10—1. "Žiburėlio" Valdyba.

("Lietuvos Ūkininkas").

IS KAUNO.

Prie pramoninių savytarpio susiėlpmo draugijos inkurta "Darbo biūras", kuris pasiūlo tinkamai pasiruošiusius žmones prekybos, pramonės ir ūkio įstaigoms.

("Viltis").

J. E. Zemačių vyšk. Gasparas Cirtautas išleido įsakymą, kuriuo susienautos kapinės žolės turi būti deginamos; vartoti "kapinių sieną", kaip pašarą—griežtai draudžiama.

"Saulės" valdybai, kuri buvo padavusi prašymą Vilniaus mokslo apygardos globėjui, kad leistų jai prie esamųjų Kaune "Saulės" kury inkurti priuosiūmąją klasę, tos klasės inkurti neleista, kaip praneša "S. Z. T." Neleista buk dėl to, kad prašyme nepatenkinamai buvo išdėstyta reikalas tą klasę inkurti ir kai kurie netobūlumai tos klasės sumanymo.

("Viltis").

IS LESNITSTVOS VAL.

(Nuo mūsų Korespondento.)
Paskutinių laikų kratos, suėmimai pas mus tai kasdieniniai atsitikimai. Zandarai ir policistai pulkais trankosi po apeliūkes, garsindami nekaltus žmones. Ir išties kiekvienam baisu darosi, kad nepapuošus paprastai, "tirms mėnesiams" ir "Kalvarijos akademijai". Jau žmonės net paprastai šneka: "jai ji suėmė, tai gaus tris mėnesius".

Turbūt policija turi puikius, ištikimus šnipus, nes tankiausiai pas įskūstąjį daroma krata tik dėl mados; paimama nekaltiausių turinio knygų, laikai...., kad tik išteisiintį suėmimai. Tokio jau, paprastai, nepaleidžia nei ant parankos, turi atkalėti paskirti "iš augsto" tris mėnesius. Tuom laiku suvaikščioja popierios pas visokius gubernatorius ir general-gubernatorius. Ir išradė žmogų nekaltu, paleidžia namon.

Nekaltai nukentusi auka dar turi būt už tai "labai dėkinga".

Gana šnipai turėti pildumą, pranešti policijai apie nelegaliską keno nors veikimą, nors ir melagingai, o įskūstas, be abejonės, turintis belangę. Toki šnipai skaito nelogiškų darbų ir gerų laikraščių ir knygų skaitymą....

vienu žodžiu viską, kas pereina veikimą ne prie alaus ir deginių. Jau žmones paprastai saiko: "na, tegul tik įsai skaito kas "gazetas", tai nei nepasijus kaip jį policija nutvers".

Girdėti, jog dabar policija įsiekio ir gaudo prasikaltėlius už prgulėjamį prie slaptų partijų.

Neseniai "trisdėsimties" žem-sargių ir žandarų tapo suimtas bemiegant A. Martišius, Pava-sijų kaimo, Liesnėstvos valsčiaus. Nieko pas jį nerasta. Bet ne-trukus pasisekė jam ištrukti. Kiek ankščiau suimtas iš to pa-čio kaimo J. Karanas. Jis sėdi la kelintas mėnuo, Griškabū-džio val. Pavėsijų kaimo ūkinin-kas Sederevičius. Kaltinamas taipgi už kokius ten pra-sižengimus. Suimtas per pa-čių vasaros darbus. Pati ir vaikai neteko vienintelio savo maitintojo. Kelėtas susitarusių karščiau paremti aukomis, įsirašant į narius ir kt., nes ji šelpia tokius moksleivius, kurie veikia visuomenės dirvoje ir trokštė trokštė mokslo, bet dėl šiokių ar tokių priežasčių neturi iš ko jį pasiekti.—Moksleivis, kuriems reikalinga "Žiburėlio" pašalpa, yra gana daug, bet "Žiburėlio" visų prašymus išpildyti

Sintautuos išviso dabar jau keturi policistai, pirmiau buvo tik du. Matyt jau dviejų neužteko saugojimui "ramumo". Jie nuolatai bastosi po kaimus, užėna kur pas žmogų ir tiesiog reikalauja išgerti ir užkąsti. Mylimiausias šių tvarkdaryų užsiėmimas, tai gaudymas po laukus medžiotojų. Kas įverčia jiems kartuką javų, ar pamių, to jie nekludys.

Taip pas mus kyšių ir netel-sybės gaudynė ne tik nenyksta, bet puikiausiai auga!

Ne šnipas.

IS MORIJAMPOLES MOKINIŲ GYVENIMO.

Nei nepasijutome, kaip pralėkė brangus vakacijų laikas. Smagiai paviesėjusius pas tėvus, vėl susirinkome naujais viekais darbo dirbti. Po sodžiaus laisvės, daugumai inkrys gimnazijos reguleminas, kurs kartais pasirodo mums neteisingu. Atsimenu, pernai, prašant pavilijimo nueiti į lietuvių spektaklį, gimnazijos perdtinė ir kitos ponios atkalbinėjo mokines. Per šokius likti, kaip paprastai, užginta, bet draugija esanti netinkama. Pasak buvo oficerių vakaras jų pačių klube. Tąsyk kai-kurios mokytojos prikalbinėjo eiti ir net brukte-bruko bilietus. Ir šokti buvo galima.

Negeras paprotis tarp mokinių rankioti pinigų mokytojom per vardines dovanoms. Viena visas jau vertė.

Lietuvių kalbos lekcijos mažos vertės gimnazijoje, mokama nesistematiskai, dažniausia esti šeštosios pamokos, kada mokytoja ir mokinės jau pavargę.

Priimama į gimnaziją perling-vai, by tik daugiau mokinių būtų, bet kad ateina išleidžiamieji kvotiniai, tasyk deputatai įsiekio. Pernai i mokinių neislaikė, o 5 nei nebandė; tuotparp vietinėje vyru gimnazijoje visi išlaikė, kurie tik laikė.

Be kagi darysi? Reikia taikinties prie visokių sąlygų. Nors išistikimus šnipus, nes tankiausiai pas įskūstąjį daroma krata tik dėl mados; paimama nekaltiausių turinio knygų, laikai...., kad tik išteisiintį suėmimai. Tokio jau, paprastai, nepaleidžia nei ant parankos, turi atkalėti paskirti "iš augsto" tris mėnesius. Tuom laiku suvaikščioja popierios pas visokius gubernatorius ir general-gubernatorius. Ir išradė žmogų nekaltu, paleidžia namon.

Nekaltai nukentusi auka dar turi būt už tai "labai dėkinga".

Gana šnipai turėti pildumą, pranešti policijai apie nelegaliską keno nors veikimą, nors ir melagingai, o įskūstas, be abejonės, turintis belangę. Toki šnipai skaito nelogiškų darbų ir gerų laikraščių ir knygų skaitymą....

vienu žodžiu viską, kas pereina veikimą ne prie alaus ir deginių. Jau žmones paprastai saiko: "na, tegul tik įsai skaito kas "gazetas", tai nei nepasijus kaip jį policija nutvers".

Girdėti, jog dabar policija įsiekio ir gaudo prasikaltėlius už prgulėjamį prie slaptų partijų.

Neseniai "trisdėsimties" žem-sargių ir žandarų tapo suimtas bemiegant A. Martišius, Pava-sijų kaimo, Liesnėstvos valsčiaus. Nieko pas jį nerasta. Bet ne-trukus pasisekė jam ištrukti. Kiek ankščiau suimtas iš to pa-čio kaimo J. Karanas. Jis sėdi la kelintas mėnuo, Griškabū-džio val. Pavėsijų kaimo ūkinin-kas Sederevičius. Kaltinamas taipgi už kokius ten pra-sižengimus. Suimtas per pa-čių vasaros darbus. Pati ir vaikai neteko vienintelio savo maitintojo. Kelėtas susitarusių karščiau paremti aukomis, įsirašant į narius ir kt., nes ji šelpia tokius moksleivius, kurie veikia visuomenės dirvoje ir trokštė trokštė mokslo, bet dėl šiokių ar tokių priežasčių neturi iš ko jį pasiekti.—Moksleivis, kuriems reikalinga "Žiburėlio" pašalpa, yra gana daug, bet "Žiburėlio" visų prašymus išpildyti

į neįstengia ir dėl to ne vieną priversta badauti; kas iš bado kartais atsislinka, žinote gerai....

"Žiburėlio" narių gali būti kiekvienas žmogus. Nario mokėsni 5 rub. metams. Adresas: Vilnius, Semionovskaja, 10—1. "Žiburėlio" Valdyba.

("Lietuvos Ūkininkas").

IS DELTUVOS, ūk. pav.

Jau treči metai Deltuvoje statoma mokytojų butas. Dvikelas mokyklos namų vieną galą užima vyresnysis mokytojas, ant-rąjį gi mokykla. Tokiu būdu viename kambaryje prisieina mokyti dviem mokytojams, kas žinoma, labai nepatogu. Mokyklos kambaryje vietos yra vos 70 vaikų, o priimama daugiau kaip šimtas ir tai toli gražu ne visus norinčius mokykles. Valtiečiai sumanė pastatyti mokytojų naują butą, o vyresniojo mokytojo butą taip-pat mokyklai užleisti.

Sumanymas geras, nes tuomet mokykloje nestigtų vietų.

Naujas mokytojų butas jau pernai metais buvo pastatytas, tik dar neįrengtas. Valtiečiai paskyrė ir reikalingų įrengimų piningus ir visą medžiagą pa-sižadėjo pristatyti. Tikėjome, jau susilauksiu mokyklos buto padidinimo, džiaugėmės, kad mokytojai negalės dabar atsisakyti priimti mūsų vaikų, nes vyti bus užtekinai. Bet ačiu mūsų vaito darbštumui ir rangumui dar ir šiais metais turime kėsti "vie-ukininkų norėjo jįjį paimti ant parankos, užstatydami dagi savo namus, bet gavo atsakymą, jog paleisai tik už "milijoną rublių". Pirmiau, dar spandai esant už-šiokių ar tokių priežasčių neturi iš ko jį pasiekti.—Moksleivis, kuriems reikalinga "Žiburėlio" pašalpa, yra gana daug, bet "Žiburėlio" visų prašymus išpildyti

Labai mės džiaugiamės išsirin-čė tokį vaitą — "šviesos plau-koją".

Na, sekantiems rinkimams atė-jus, gal pasiseks išsirinoti žmo-gus darbštus, apsišvietus, tuo-gut ir mūsų vaikų gal nepa-likis tamsis. Valtietis ("Viltis").

IS JEZNO, Trakų ap.

Jėznas — miestelis gana ne-mažas. Yra didelė muro bažny-čia, reikalinga gero pataisymo taip iš vidaus, taip iš oro; pač-tas; dviklasė liudies mokykla, kurioje du mokytojų — rusas ir lietuvis; feldšeris; keletas žydų sankrovų; monopolis, na, ir net 12 aludžių. Iš inteligentių Lietu-vių, be klebono, mokytojo ir dvarininkų pp. Staikūnų, daugia: niko negirdėt. Visuomeniško gyvavimo čia jokio nesimato. Dabar tik pradėjo rūpintis įsteigti vartotojų draugijos sankrovą. Gubernatoriaus leidimas jau ge-tas, ir rugsėjo 29 d. bus Jėzne pirmasai susirinkimas dėl to dalyko. Jaigu pasiseks laimingai vart. draugijai, tai žada pasi-rūpinti apie ūkio būrėlį. Duotų Dievas, kad tas pirmas geras su-manymas rastų čia sau prielan-čių žmonių. Girdėjau da, kad kai-kurie dragesni, žinoma, iš jaunomėnės, mano ir apie lietu-vių vakarą. Jėzne gerai būtų, kad ta graži—mūs galėtų įvykti. Kad čionykščiai žmoneliai pama-tytų tai, ką ji šviesienai broliai senai jau mato. Bet nežinau, ar iš to sumanymo kas beiseis — "ar lms iš šitų šiaudų grūdų". Maža jėgų, ne tik maža, bet, galima pasakyti, kad jų suvis nėra. Ale pasidarabus gal kas ir iseis. Ūkininkai apie Jėzną ga-na tamsūs, apšvietimo nesigrie-bia. Nežinau, ar pareina nors keletas lietuvių laikraščių Jėzne parapijos kaimuosen. "Spindulio" redakcija atsiunčia vienam jėznikiui keletą numerių, kad jis praplatintų juos puse kainos. Parodė jis žmonėms šitą laikraštį ir pasakė, kad jį galima išsira-šyt labai pigiai ir kad jis žmo-nėms gali daug naudoti atnešt. — "Tai, girdi, kam mums tas laikraštis, tais pinigais geriaus nusipirkti buteliuką", buvo atsa-kymas. Žemė aplink Jėzną la-bai gera ir ūkininkai jos turi ne pomaz, bet gyvena ne taip, kaip reikėtų. Kaimai neisrodo, kad juose gyvena pasiturį ūkininkai. Priežastis ta, kad perdaug čia žmonelės geria. Po atlaidų, mū-gių, kurios čia būna kas ketvirta-dienis ir šiaip sekmadieniais visi linksmi dainuodami važiuoja na-mon. Na, už tat gi išlaiko, be monopolio, 12 aludžių! O alu-dės gyvuoja nieko sau. Vienas aludininkas sakė, kad pereitais metais per šv. Roko atlaidus, par-davęs alaus apie šimtą butelių. Tai jis tik vienas, o kur dar kitų vienuolių! Laikas būtų pirmiau-siai įsteigti blaivybės draugiją. Gal mūsų naujas klebonas ir pa-sirūpys? Gerai da Lai-kurie doro, kad pradėjo skirstyties į viena-sėdžius. Taip antai Subavos kai-mas jau baigia kelties siemet. Sondakai siemet pradėjo kelties. Jėzne visą vasarą skirstė mati-ninkai žemę vietinių ūkininkų. ("Viltis").

IS SINTAUTŲ, Naumiesčio ap.

Kiek gali spauda, kiekvienam aišku. Stai ir pas mus, Lietuo-vyje, vos keleri metai teatgavom spaudą, o jau suskubta tiek da-ryti, kad jos galybės vaisy negmato tik tie, kurie jų nenori Lietuvoje matyti. Atmenu, prie-tu metų vienatinė valčiaus mo-kykla teturėdavo daugiausia 40 mokinių. Žmonės į ją žiūrėdavo kaip į bereikalingą vyriausybės įstaigą žmonių apsunkinimui. Je-varavo valstieje vyriausybė įre-šus manymą statyti naują mo-kyklą, susirinkimas ne tik ką ne-sutiko, bet dar patarė jai atsiimti savo "piningų edžią" (mokyklą).

Dabar gi tame valstieje net 3 mokyklos ir visos kimetė-prikimtos mokiniais. Seniau mo-kykla laikyti nenorėdavo dėti

nei po skatiką nuo margo, dabar gi noriai duoda po kelias kapei-kas. Atslinka, kad žmonės var-žosi už mokyklą — ir viens ir kitas duoda lauko mokyklai, kad tik arčiau ją turėjus prie savęs. "Mūs tėvai gyveno be mokslo, ir mės gyvensime", jau, ačiu Die-vui, nebegirdėti, nes kiekvienas supranta, kad mokslo — galy-bė.... Ir visa-tai spaudos na-pelnas!

Taip-pat pasakysiu apie Sin-tautus. Jau nutarta atidengti 3 ar 4 naujas mokyklas, o senąjį perdirbt į dviklasę su dviem mo-kytojais. Tam tikslui žmonės prižadėjo duoti dovanai lauką ir het butus, pakol ne pastatys nau-jų, bet ligšiolai dar nieko nuo valdžios negirdėties. O tuo tar-pu prisiartino mokslo metai! Per-nai neprimta bent 100 norinčių įjį istoti mokyklon, nors moks-tojas priėmė 130. Siemet, jaugiau pasiliks už mokyklos stū-nų, nes yra valdžios įsakytą pa-simta mokyklon daugiau nebe-pinti. Taigi mums, Sintauti-čiams, reikia pasirūpinti, kad vė-riausybė greičiau išpildytų mūs ūtaringą mokyklų reikavimą.

Gabr. Taucius.

("Salties").

IS VABALNIKO, Panev. pav.

Rugsėjo 5 d. buvo Lietuvių Ma-tkat. Draugijos visuotinas susi-mas. Pirmininkavo p-lė Kirei-lytė. Pirmiausia paskaityta "Lietuvaitės" keli straipsniai. Ke-meis paskaitė apie Mariampolė-mergačių progimnaziją, išpaū-damas mokslo reikalingumą, ter-mis, ragino turtingesniuosius tėvus leisti dukteris moky-ti. P-lė Likėvičūtė, baigusi gim-naziją, skaitė referatą apie ped-a-gogiką. Ji ketina toliau ska-tyti, kaip reikalingas yra ter-mis žinias, kaip reikalingas yra auklėjimas. — Sakė, dabar mo-kiuos daugiau rupinas, apie tai kaip geras pyragus iškepti, ne-gu apie tai, kaip gerai išaukšti vaikus! Tik kas-zin kodėl iš pa-rių nieks jokių sumanymų ne-padaavė, nors pirmininkas, p-lė auklėjimo, Juk daug yra mū-ty, kuriuos reikėtų aptarti.

IS Pakapės Kipnas.

("Lietuvos Ūkininkas").

IS PAPILIO, Ezer. ap.

Profesorius Niemy pakelėvis iš Biržų Kupiskin kelias dienas už-truko Papilyje, rinkdamas seno-vės dainas. Sakė radęs keletą dainų ligšiol jam ne pažįstamų. Matant jį rašant dainas, kaimai, reikia stebėtis, kaip sveimi-tautis trumpu laiku gali taip iš-mokti lietuviškai, taip greitai už-rašinėti diktuojamas dainas, kaip tai doro prof. Niemy. Nebepir-mas tai sveltintantis, kurs Lie-tuvą kelia augštin — vėla akis-tėn. Taip tai finas profesorius sunaudoja vakacijas, o mūsų mokslo vyrai? Tegul pasimoko. ("Viltis").

IS ŠIAULIŲ, Kauno gub.

Rugpjūčio 28 dieną Šiaulių lėjiman atvarė etapų viena-terisše su ketvėtu vaikų, alaturasaites-katalikes ir m-yrą. Suimtieji yra iš Vilniaus gub. Jie buvo pasisame-antys žydus, kurių vienas su ke-liauininkais taipogi liko suimtas. Nelaimingieji dejuoja, kad nepa-putų piningai. Baltarusaitės staciai verkia,

margin įsėjusio uždraustų raštų. Rado, keturias "negeras" knyges, keletą No. "Zvaigždės", kurių patinė su savimi, ir kartu areštavo Juozo brolių Pijūšų, bet tas pabėgo.

J. Vaidyla.
("Lietuvos ūkininkas").

IS BIRŽIŲ, Panevėžio ap.

Rugpjūčio 29 dieną per šventą Balmą. Biržiuose buvo gyvulių paroda: arklių ir raguočių. Arklių pristata apie 80 ir gerų, raguočių gi mažai, tik 6. Matyti, kad dar nevisai supranta pasienių parodų tikslą, kad taip mažai privedė raguočių. Dovanų buvo skiriama taip apie už 150 rub. plunksninėmis akėčiomis, plūgais, verseliais, paršais ir t. t. Pirmą sykį pas mus buvo paroda. Reikia tikėtis, kad antrą sykį geriau pavyks.

("Saltinis").

IS LIUDVINAVO, Kalv. ap.

Valstiečiai gavo vyriausybės leidimą įsteigti Liudvinavę dvivėsi mokyklą, kurios pastatymui vyriausybė davė 3000 rub. Statymo komitetas, į kurį įeina šie ūkininkai: Steponavičia, Akelis, J. Matulaitis, Endrius, nuo Kalvarijos žydo Ro-vo 70 tūkstančių plytų.

("Saltinis").

KVEDARNOS, Raseinių ap.

Ši statoma dideli vandens ma- narinis lentpiuvės. Fabrikai bū- aprūpinti pačiomis naujau- omis ir tobiliausiomis maši- nomis.

("Viltis").

IS VILKAVICKIO, Suv. gub.

Įvyntojai Movišai Fainbergui e gabenimą išiešyti per sieną vi- us reikalų ministerio įsakymu drausta gyventi gretimose gu- rnijose dviem metams.

("Viltis").

KRETINGOS, Telsių ap.

Rugpjūčio 12 d. buvo gyvu- paroda. Atvesta tik 15 ra- gų, o arklių taipogi nedaug. geresnius gyvulus visi ga- vami.

("Saltinis").

IS LYDOS.

Rugpjūčio 25 d. Lydoje ati- lengta privatinė gimnazija su dvi- m klasių teisėmis.

("Viltis").

IS DORPATO.

Ši žinių apie esančius pate akusierius kursus. Gal iš pasinaudos tomis žiniomis au ir visuomenės naudai. Kuršai įsteigti prie Universi- eto moterų klinikos ir tęsiasi ienus metus. Čia-pat yra intai- ytas kursistams internatas, kur gyvena pilna piln išlai- mų. Už mokslą ir išlaikymą moka 200 rub. Priimamos mer- gaitės, išėjusios 4 klases viduri- nės mokyklos. Išklaukusios kur- sų ir išlaikusias kvotimus gauna "akusierės" vardą.

Kursuotėna priima ir visai ma- žamoklės mergaites; bet jos, baigdamos kursus, tegausa "bo- butės" teises — "povivalnoj bab- ki". Priimant į kursus, moterį nežiūrima. Kursistės prie kli- nikos turi nebologą praktiką. Gy- vendamos Dorpat, jos taip pat g- gūvū gali išlaikyti ir raupų. Mo kursų ir gauti tam tik- dūjimams, kad paskui ga- gūti praktikuoti Lietuvoj.

Klinikoj yra dvi užimanti aug- tas vietas lietuvių-akusieri, ku- dios visados gali būti geros pa- raijos ir vadovės naujai įsto- jusiomis į kursus lietuviutėms.

Tai-pat, kaip akusierės, Lietu- voj reikalingi yra ir dantų gy- dytojai: visos vietos pas mus lig- šiolai užima svetimtaučiai, dau- giausia žydai. Taigi, ar nega- lėtų kas nors mūsikių pasinau- doti neseniai įsteigta Dorpatė d-ro Levinovičiaus dantų gydymo mo- kykla?

Mokyklon priima moteris ir vyrus, išėjusius 6 kl. vid. mokyk- los ir turinčius nemaziau 17 me- tų. Mokslas tęsiasi pustrėčių metų; mokėstis už mokslą 75 rub. pusmėciui. Išėjusios mo- kyklą išlaikiusieji prie Uni- versiteto kvotimus, gauna "dan- tų gydytojo" vardą ir teises.

Kas norėtų gauti daugiau ži- nių apie minėtąsias čia mokslo, istaigas, tesikreipia į "Liet. Dor- pato Studentų Draugiją". Jos nariai visuomet yra pasirengę maloniai patarnauti. Adr.: Jur- jevas (Dorpatas), Karaliaus g. No. 61.

J. B-lis.
("Viltis").

IS RYGOS.

Vidžemės gubernatoriaus įsa- kymu uždaryta Latvų kultūros draugija ir blaivybės draugija — Rugsėjo 15 d. uždėdė čia tarptautinė fotografijos paroda.

— Cholera suseraga čia vis po vieną-du nauju. Iš viso buvo šio- mis dienomis choleros ligon- butyje 15 sergančiųjų.

("Viltis").

Rygoj gyvuoja jau kelios lie- tuvių draugijos: Lietuvių Pašal- pos Draugija, Lietuvių apvie- timo draugija "Zvaigždė", Lie- tuvių muzikos ir dainavimo drau- gija "Kanklės", Lietuvių varto- tojų draugija, Lietuvių Rymo- Katalikų blaivybės draugija ir pagalavimas leista, bet dar neįsteig- ta Lietuvių susivienijimo drau- gija "Zaislas".

Prie šitų mūsų draugijų pri- sideda dar viena, tai yra Lietu- vių Blaivybės Draugija "Giedra", kurios atidengimas įvyko rugsė- jo mėnesio 12 diena.

Kaip matome iš paminėtųjų Rygoj veikiančių lietuvių drau- gių, viena blaivybės draugi- ja jau gyvuoja, tai-gi kyla klaui- mas, kam reikėjo steigti dar an- trą blaivybės draugiją Rygoje. Ir ištikrųjų, juk mūsų tautiečiai, kurie supranta alkoholio kenks- mingumą ir blaivybės naudą, to- kio spėjusio į vieną Blaivybės Draugiją ir toje dirvoje suvieny- tomis spėkomis darbuotųsi. Bet ant nelaimės, ar laimės, pernai išsikursi Lietuvių Rymo-Katalikų Blaivybės Draugija, sulys savo tikslu ir įstatų, prie blaivybės dalykų pridėjo tikėjimą ir baž- nyčią ir tuomi apreiškė, kad tos draugijos dirva — vien tik lie- tuviai Rymo-katalikai. O juk yra lietuvių luteronų, marijavitų, o ypač kalvinų.

Rodosi, platinant blaivybės sek- lą tarp mūsų tautos brolių ir seserų, kam čia reiktų skirstyti lietuvių ir katalikus, kalvinus ir t. t. Tuose darbuose, kur apėi- na visos tautos gerovė, ten ne- vertėtų mūsų ir šiaip dar silpną tautą skaldyti pagal tai, prie ko- kios bažnyčios kas priguli!

Rygoj ikišiol visos mūsų drau- gijos budavo prieinamos lietu- viams, nežiūrint kokio kas tikė- jimo, bet Lietuvių Rymo-Katalikų Blaivybės Draugija pirmutinė čia atsirado, kuri išsivadą lietu- vių kalvinų ir kitų.

Trumpai tarus, tokios tai ap- linkybės pagimdė Rygoj antrą lietuvių blaivybės draugiją, var- du "Giedra", kur gali kiekvie- nas lietuvis ir lietuvi be jokio skirtumo prisidėti, idant pasek- mingiau kariauti su tokiu dideliu pas mus giliai įsiskėnijusiu ir plačiai išsiskėnijusiu mūsų tautos gerovės naikintojumi kaip al- koholius, kuris mums išplėsia- turta ir iščiulpa sveikatą.

Tegul "Giedra" nors-kiek pra- giedrina ant Rygos lietuvių už- sūniaukusių dangių! J. Petrusis.
("Rygos Naujienos").

LIETUVIAI PETERBURGE.

Peterburgo lietuvių, susirink- dami šventadieniais prie bažny- čių, labai jau kartais negražiai elgiasi. Sustoję prie pat baž- nyčios durų ruko papirusus ir leidžia bažnyčion dūmus. Jau- nuomenė gi susirenka prie baž- nyčios pasimerinti, susipažinti tarp savęs. Argi jau negalima tinkamesnės tam dalykui vietos rasti. Reikia atminti, kad baž- nyčia ne tam yra, kad daryti jo- je susitikimus ir pažintis užvesti.

Sv. Katrinos bažnyčion kai- kurie lenkai nori įvesti naują madą, būtent: nori, kad žmonės atėję bažnyčion skaitytų kunin- gų išleidžiamą laikraštį "Wia- ra i Zycie". Prie bažnyčios durų pastatyta stalas, ant kurio prikrauta kruvos minėtojo laik- raščio. Šale numerį padėta "skarbonka". Ateidami žmonės ima po vieną egzempliori laik- raščio, ir, kiek kas gali, meta pi- ningus skarbonkon. Daug tie- čiaus atsiranda ir tokių, kurie paėmę laikraštį nemeta skarbon- kon pinigų. Bažnyčioje skato laikraštį.

Matydami lietuviai taip lenkus

darant, taip-pat nenori jais už- sileisti. Nesykį jau mačiau lie- tuvių skaitant bažnyčioje "Salti- ni" ar "Vienybę".

Prie bažnyčių pardavinėjama šventadieniais lietuviški laikra- čiai. Pardavinėtojai kiek galėda- mi stengiasi daugiau egzemplio- rių parduoti, įkalbinėja kad tik pirkty ir skaitytų, tačiau pirk- kėjų neperdaug.

A. L.
("Rygos Garsas").

IS BAKU, (Kaukazas).

Cion yra nemažas lietuvių skai- čius. Kaip visur taip ir čion mus lietuvių, pakliuvusių tarp svetimų, tuoj iškrypta iš lietuviškos va- gos ir jungiasi prie lenkų arba vietinių gyventojų. Štai keli pa- vyzdžiai: tėvai tarp savęs nors kalbasi lietuviškai, bet su vaikais — rusiškai; užklausus, dėl ko su vaikais nekalbat lietuviškai, gavai atsakymą, kad nemokę. Aš, žinoma, neturėjau ką atsakyti; o daugiausia čia yra lietuvių- tarnaičių, kurios savo galybę ro- do nors labai bloga, bet visgi lenkiška kalba. Bet ir šiaip gir- dint čion lietuvių kalbą, tai net pikta darosi. Visgi skaityt lie- tuviškus laikraščius mėgtų, nes, kad sugriebti lietuvišką laikra- štį, tai pat ir leidžia per viens kitą, ligi tas visai nesunyksta, bet išsirašyt laikraščių nenor.

Lietuviškų laikraščių, kiek pa- tryčiau, pareina: "Liet. Žin." — 2 ekz., "Liet. Uk." — 2, "Vil- ties" — 1 ir "Saltinis" — 1, dar- giau rados ir nepareina. Virš- minėti laikraščiai pareina 4 žmo- nės.

Zakristijonas, tarp kito ko, pardavinėja ir lietuviškas knige- les, tarp kurių mačiau: "Kali- niai", "Liudna pasaka" J. B-no, "Liet. Uk." išleidimai ir dar ke- lias. Nors tokių knygelių labai mažai čion, bet ir tų pačių ne- perka dėlto, kad už jas ima "po- kaukazskų" (suprask, brangiai).

Ar ne būt geriau, bakičiai, kad spiestumės į knuopą, žino- tumės vienas kitą, o tuomet ben- drai pasikalbėtume apie visokių reikalus, išsirašytume sau patin- kamų lietuviškų laikraščių ir tuomet už jas niekas neturėtų tie- sos imti "po-kaukazskų". Paga- lios, visgi ką nors naudingo bu- rytų galima nuveikti, kaip girdim krutancius tautiečius Orenbur- gū (?), Maskvoje, Odesoje, Kieve ir dar kai kur.

B. 2-kis.

IS PRŪSŲ LIETUVOS.

Prūsijoje neužilgo prasidės skrymai į seimą. Lietuviai nori išrinkt "deputatą" lietuvi. Dr. Gaigalaitis, septynerius metus esąs deputatu, dabar vazinėja pagal Prūsijos miestelius su pra- nesimais apie seimo darbus.

23 dieną rugsėjo naktyj ant pėtnyčios Rugsėnuose tapo nušauta kuningo tarnaitė Emilija Gusdatytė. Pėtnyčios rytą rado mergaitę nuogą su peršauta krū- tine, prie lango savo miegamojo kambario guliničia. Kaiprodos, mergaitė naktyj buvo iš miego pa- žadinta, o kai atsikėlusį priejo prie lango, tapo nušauta. Iš Is- rutės parkeliavo štatsanvaltis ir liepė policijos šunį atgauti, kad tas įsėkėtų žmogžudžio.

Juodiškiuose ūkininkas Gudve- tis užaugino kelis didžius agur- kus, kurių didžiausias sveria 85 svarus, mažiausias 65 svarus. Pa- minėjimo verta, kad tie agurkai ne pienu girdyti buvo, bet maista iš žemės traukė. — Taipgi dide- lius agurkus išaugino Katvčiuose ūkininkas J. Vargys. Jo iš- augintas didžiausias agurkas sve- ria 84 svarus, kiti sveria po 80, 55 ir tt.

(N. Liet. Ceit.)

IS AMERIKOS.

ROOSEVELTAS NENOR- EŠ BŪT PREZIDENTU.

Daugybė Amerikos laikraščių nuolat mini Rooseveltą, kaip būsimąjį Amerikos prezidentą. Neabejotina, kad Rooseveltą iš- rinkty, jaigu jis statytų savo kan- didatūra. Bet tūli polytiški Amerikos sluosniai dabar ma- na, jog Rooseveltas nepanorėsias savo kandidatūros statyti. Pre- zidentas Taftas taip irgi manas. Sakoma net, kad Rooseveltas pats neužilgo apreišias savo ne- norą būti kandidatū ir presiden- tus 1912 metų rinkimuose. — Prieš 1908 metų rinkimus laik-

rasčiai irgi Rooseveltą garsino, kaip kandidatą, bet jis tik arti- miems pasakė, kad kandida- tūros nestatysias, ir vėliaus pa- siūlė Taftą, kurį ir išrinko.

Jagu tikrai atsisakytų Roose- veltas statyti 1912 metams savo kandidatūra. Taftas pasitiki vėl būti išrinktu, nes kitokių konku- rentų kol kas nemato. Tačiau, suprantama, visuose tokiuose pa- sitikėjimuose ir spėjimuose dar nieko nėra tikro.

ATEIVIAI DAUG PININGŲ IŠSIUNČIA IS AMERIKOS.

Į metus laiko visų tautų atei- vių išsiunčiamą yra iš Ameri- kos 275 milijonai dolarių. Ši suma yra beveik dešimta dalis visų esančių apyvartoj pinigų Suvienuotose Valstijose. Toks didelis pinigų siuntinėjimas ame- rikėnams, žinoma, nepatinka, ir jie visap svarsto laikraščiuose, kaip čia įtikrintus ateiviams, kad jie liautųsi siuntinėję tiek pinin- gų senon tėvynėn.

PAKELS LAIVĄ "MAINE".

Beverly, Mass. Prez. Taft ga- lūtinai pritarė, kad paskandytas Havanos ouse Amerikos kariškas laivas "Maine" būtų pakeltas, kad galima būtų suvesti priežastis at- sitikusios ant jo eksplozijos, kas pagimdė paskutinį karą Amerikos su Ispanija. Ispanijos valdžia už- tikrina, jog ne ji prie to laivo išnaikinimo ranką pridėjo, kad ex- plozija atsitiko laivo vidury, tai- gi užtai kalta laivo įgula, ypač jo oficeriai, kurie buvo mieste, o laivą paliko vien jūreivį priežiū- rai. Todėl dalyvauti darbuose prie pakėlimo laivo pakviesta ir Ispanijos atstovas.

PALIUOSUOJA NUO MUI- TU.

Washington, D. C. Izdo mi- nisteris įsakė muitinėms leisti be- munitų daiktų išsiunčiamus iš Kan- dnos nukentėjusiems nuo siaucia- nių "Suv. Valstijose girių garsų."

ISLĖKĖ Į EUROPA.

Atlantic City, N. Y. Iš čia or- laivų su balionu išlėkė į Euro- pą garsus Wellman, kuris jau du kartus bandė nuo salos Spitz- bergeno lėkti prie šiaurinio žem- galio, bet tas jam nepasisekė. Wellman turi pritaistas beviel- nio telegrafo ir gali su jo pa- gelba susizioti. Kadangi vė- jas neša orlaivį į šiaurę, tai Wellman sustabdė mašiną ir lekia vien su vėjo pagelba, jaigu jam pasiseks, jis bus pir- mutinis tokiu par Atlantiką ke- lionę atlikęs.

© 1910, by American Press Association.

WELLMAN, orlaivininkas bandęs skristi Europon.

Wellmanui nepasisekė, Orlaivis 18 Spalių nustojo skristi ant 375 mylios nuo Norfolk, Va. Well- man, penkis skridusius su juo orlaivininkus ir buvusį orlaivį kėlė išgelbėjo vaziavęs į New York garlaivis Trent. Visi svei- ki. Buvo bandytą orlaivį pririšti prie laivo, bet tai jokiu būdu ne- pasisekė. Išsigelbėjo tik orlaivi- ninkai, bet orlaivis, paliuosuotas nuo naštos, išskrido į padanges. (Taigi Europon nukristi dar ne- galima.)

LINČAVO NEGRĄ.

Montgomery, Ala. 12 spalių minia baltųjų žmonių linčiavo negrą Richardsoną. Jis buvo su- imtas policijos už įžeidimą bal- taveidės. Bevedant negrą ka- lėjiman, minia žmonių atėmė jį nuo policijos ir sušaudė.

MIRĖ IS DŽIAUGSMO.

Huntington, L. I. 12 spalių čia laidojo 30 metų moteriškę Er Carnyn. Jinai keletą dienų atgal buvo atkeliavus iš Airijos Ame- rikon. Čia susitiko su labai se- nai nematytom savo seserim ir tuo taip apsidžiaugė, kad gavo histeriją, kuri diena po diena didėjo, kol pagalos jauna mote- riškė nenumirė.

NORĖJO ISTĖKET 11 METŲ MERGAITE.

Wilkesbarre, Pa., 13 spalių vienuolikos metų mergytė Ona Piconi iš Duryea atėjo teismo bu- tam su savo jaunikiu ir tėvais, kad gavus matrimonialią pa- lūdymą. Tėvai aprenę mergy- tę ilgu sejonu, kad ji vyresnė iš- rodytų. Mergytės jaunikis, A. Banda, buvo 25 metų amžiaus. Valdininkas pastebėjęs, kad jau- noji labai vaikiškai kalba, pa- klausė kiek jai metų, o gi pasi- rėdo vienuolika. Valdininkas pa- barė tėvus: "Ką jus manot, sako, toki vaikelį norėdami apvesdinti?" "Ji to nori", atsakė motyna, "ir mes to norim". "Taip, bet aš nenoriu" užrė- kė valdininkas. "Veskitės ją na- mo, leiskit jai žaisti su jos lė- lenimis ir siųskite mokyklon, tik už keletą metų galėsite čia vėl ateiti".

APKALTINTI.

Washington, D. C. Alaskoj iš- ėjo aikštens naujos prigavystės su angliniais žemės plotais, kurie būk pasisavinti privatiškų ypatų. Plotai tie užima 25000 akry žemės su anglimis prie Beringo jurių siaurumos.

BESISAUDYMAI.

Huntington, W. Va. Besisten- giant suimti čia du jibodspalviu užgimė šaudymai. Dvi ypatos užmušta ant vietos, dvi sužeista mirtinai, o trys nors sužeista sun- kiai, bet ne mirtinai.

KEROSINAS PINGA.

Del prasidėjusios smarkios konkurencijos tarp dviejų kero- sino trustų: Standard Oil Co. ir Shell Co., kerosinas jau atpigio ir Amerikoje. Standard Oil Co. sumazino kerosino kainą ant pu- sės cento ant galjono.

AMERIKA DAUGIAUSIAI ALAUS IŠGERIA.

Iki šiol Vokietija daugiausiai alaus produkavo, bet nuo pe- reitų metų Amerika užėmė pirmą vietą: Amerikoje išdirbta 70900-000 hektolitry alaus, Vokietijoje 68700000, Anglijoje 56600000, Aus- trijoje 19000000, Prancūzijoje 11-000000.

GAL BUS TURTINGU.

Kenosha, Wis. Gyvenantis čia 21 metų vaikas Martinas Peterson gal po trijų metų tu- rės 50000 dol. jaigu įstengs išpil- dyti tą, ko jo dėdė nuo jo rei- kalauja. Dėdė užrašė jam 50000 dol., bet su ta išlyga, kad jį tris metus jis pats uždriktų kas me- tai po 2000 dol. Dabar minėtas vaikas dirba tik už 25 dol. se- vaitę. Tai dar toli iki 2000 dol.

ORLAIVIŲ LENKTYNĖS.

St. Louis, Mo. 17 spalio die- niai čia prasidėjo terptautiškos or- laivių lenktynės. Lenktynėse da- lyvaus orlaivininkai penkių tau- tų: Prancūzijos, Šveicarijos, Vo- kietijos, Anglijos ir Jungtinių valscių.

MEDVILNĖ AMERIKOJ.

Vienas iš svarbiausių pietinių Amerikos valstijų produktų yra

IS DARBO LAUKO.

medvilnė, jos daugiausiai siun- čia į Europą. Per 12 mėnesių iki 31 rugpjūčio dienai 1910 m. išgabenta iš Jungtinių Šiaurinės Amerikos Valstijų 6330270 balių žalių medvilnės už \$460093295. Pereituose metuose išgabenta ža- lios medvilnės 2236066 bales dau- giau, bet už ją gauta \$40748237 mažiau, nes kainos buvo žemes- nės.

NE GERADĖJYSTĖ, BET IŠNAUDOJIMAS.

New York. Ateivių užveizda įvedė ant Elis Island vadovus ateiviams, kurie yra po priežiū- ra "North American League for the Protection of Immigrants", bet jie kaip pasirodė ateiviams gana brangūs, nes, sulys tolu- mo, kiekvienas ateivis turi mo- kėti nuo 25c. iki 1 dol.

NE RADO NEI VIENO GYVO.

Stockville, Col. 8 d. spalio čio. nykščiose anglių kasyklose atsi- tiko eksplozija, kuri išgriovė ka- skyklų olą, o joje užbėrė 56 dar- bininkus. Iš užbėrty, nei vieno neišgelbėjo, juos užtroškino nuo- dingai garai, kūnus 56 dar- bininkų surado ir iš oty ištraukė.

PAVIETAS BYLĄ PRALOŠĖ.

Kenosh, Wis. Salem paviety Edward Colber, norėdamas ap- lenkti priešais važiuojantį buggy, su automobiliu nupuolė į grabę. Prie to ypatą užsimušė, o kita tapo sužeista. Colber padavė teisman pavietą už negerą ke- lių užlaikymą. Teismas pripa- žino jam \$1500.

SUĖMĖ.

New York. Atkakus iš Lon- dono, suėmė čia Benjaminą Du- veen, vieną iš savininkų senovės ir dailės daiktų parduotynių. Jis apkaltintas, būk vien muitais, pa- duodamas žemesnes gabenamų daiktų kainas, apsko Amerikos izdą ant milijono dolarių. Paleido jį užstaciūs 50000 dol. kaucijos.

SUGRĮŽO PATI KALĖJIMAN.

Madison, Wis. Cionykčiame kalėjime už nuzudymą savo vyro išsėdėjo 20 metų Terese Shinh- ser. Už gerą pasielgimą sausio mėnesyje ją iš kalėjimo paleido, bet dabar ji sugrįžo pati ir įsi- prasė atgal priimti. Ji mat jau turi 70 metų; Išsėdėjusi 20 metų kalėjime nemoka prie laisvo gyve- mo prisitaikyti.

ISDAVĖ.

New York. Garsus rusų revo- lucionierius Burcev išdavė rusų valdžios šnipą, išleistoją rusiškų laikraščio išeinančio New York Aleksandrą Evalenko. Jis buvo na- riu daugelio revolucionieriškų or- ganizacijų, o drauge pranešdavo rusų valdžiai apie darbus rusų revolucionierių Amerikoje. Bur- cevo apkaltinimai pasirodė teisin- gais.

SUDEGĖ.

Pueblo, Cal. Dirbtuvėse Co- lorado Fuel & Iron Co. iš tar- pinimo pečiaus išsiliejo sutarpin- tas geležis ant darbininkų. Du darbininkai sudegė, o 13 apdeg- gino.

Montreal, Canada. Sudėgė čia Kings Hall trioba. Sudėgė ir septyni žmonės.

NELAIMĖS ANT GELEŽIN- KELIŲ.

Fort Wayne, Ind. Netoli Sum- mit susimušė prekių geležkelio traukinys su darbininkais. Prie to 6 ypatos tapo užmuštos, o daug sužeista. Nukentėjo buvo svetimtaučiai, taigi ateiviai.

Augusta, Ga. Netoli McCor- mick susimušė du geležinkelio traukiniai. Prie to 5 ypatos ta- po užmuštos, 17 gi sunkiai su- žeista.

Sebring, Ohio. Netoli nuo čia susimušė elektriškas karas su au- tomobiliu, kurį sudaužė, o jame buvę keturi vyrai tapo užmušti, vienas sunkiai sužeista.

Chicago 14 spalių d. sustrei- kavo darbininkai Hart, Shaffner & Marx dirbtuvių. Skundėsi, kad blogai su jais elgtasi. Mi- ttinge Hodcarriers salėje, W. Harrison gatvėje, buvo susirinkę apie 1200 streikuojančių. Kal- bėtojai žydų, lenkų, italų ir čekų kalbose ragino susirinkusius, kad laikytųs draugę, kol nepri- siijungs kitos dirbtuvės ir strei- kuojančių skaičius nepasieks 10 tūkstančių.

Paduocah, Ky. Sustreikavo 400 darbininkų varstovuose Illinois Central geležinkelio todel, kad kompanija prašalino nuo darbo seną darbo vedėją, o jo vietą pavedė kitam, kurio darbininkai nenori.

Pereitą savaitę Jungtiniuose Valsciuose buvo 223 nusibankru- timai arba 31 daugiau negu už- pereitą.

Chicago, Ill. Viršininkai darbininkų siūvėjų organizacijos rengia visuotiną streiką.

New York. Streikuoja čia 5000 merginų kravatų siuvėjų. Jos rei- kalauja didesnių algų.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

IS PHILADELPHIOS, PA.

Prie Richmond lietuviškos bažnyčios rengiama parapijinė mokykla; rinkti tam pinigai pa- vesta klebonui kun. Milukui. Dabar klebonas turi progą lan- kyti savo parapijonus ir išie- kinti savo prieus.

Vienam parapijonui užklausus, ar tiesa, kad tėvas Kapucinas nusizudė, kaip tai teko girdėti, klebonas atsakė, jog netiesia, buk ta šliuptarnių išmislas: tėvas Ka- pucinas esąs gyvas ir dabar laiko misijas Vėksniuose, Kauno gub, o kita metą sugrįžs su misijom i Ameriką.

Užklausus, kodėl šiemet taip greit turėjo grįžti atgal. (Mat tėvas Kapucinas, paskutiniame pamoksle ant Richmond sakė, jog dėl nežinomos jam priežasties jį klioštoriaus valdžia staiga at- šaukė), Milukas aiškino ši- taip. — "Kaip visi kuningai, taip ir Kapucinas, vaziudamos i už- sienį, išsiėmė pasportą užsienin gydytus, nes kitokio pasporto valdžia katalikiams kuningams neįsduoda (išduoda. Red.). Pra- dėjęs tėvai Kapucinai misijas, šliuptarniai griebėsi vis

choras jau moka daug dainų ir gana puikiai dainuoja; mokinas lošti dramos ir komedijas, ir tt. Kas nori prisidėti prie dainų, lai žino, kad dabar įstojimas soc., bet kuomet pradėsi lošti įstojimas bus \$1.00. "Aido" choras gerai sutaisytas jame gali dainuoti revoliucionierius, socialistas, tautietis, bažnytinis, vieno žodžių visokių pažiūrų žmonės.

Jaunu nori suprasti ir būti darbininkų draugu, prisidėti prie 137 S. S. A. kuopos, kuri tančiai turi susirinkimus, svarsto darbininkų luomos reikalus, rengia kas antras subotas vakarus balelius, turi gana didelį knygyną kuriame yra tikrai mokslinių knygų.

Nemanykite, kad Kensingtono jaunomėnė turi vien mokinties ir šviesies. Ne, kiekvienas apsisivietęs ar besisivietęs žmogus turi ir kitus prie apsvietimo kvestis.

Aido sekr.
N. A. Vilimaitis.

IS SCRANTON, PA.

12 spalio Scrantono lietuviai turėjo vieną dailiausių pasilinksminimų, kokie kada yra buvę šiame mieste: buvo tai "Gėlių Vakarų" parengtas Lietuvių Jaunuomenės choro. Vakarų nusidavė dailiai iš visų atžvilgių; prie to prisidėjo rūpestingai p. Couzens'o vedamas jaunutis choris, susidedantis iš 22 ypatų (10 vaikų ir 12 merginų), gerai atlikęs visą vakaro programą, kuris buvo šitoksai: Vaizganto komedijėlė "Tikrai niekam nesakyk"; "Meilė mums didausmą duoda" — choras; duetas ant piano; "Sudiev, Tėvyne!" — choras; "Pasakyk mano mylimas krašte" — merginų kvartetas; solo ant smuiko; "Po kalnelių..." iš M. Petrusko "Kamnakrečio ir Malūninko" — choras; duetas ant piano; "Lietuvos gražybė" — choras; melodeklamacija su akompaniamentu ant piano; "Siu naktelį" — merginų choras ir "Lietuva, tėvyne mūsų".

Paminėjau, kad tai jaunutis choris atliko programą nurodytus dalykus; ir tikrai, susitvėrę jais, pasidėkavojant p. K. Gilbaitceni ir choro mokytojų p. Couzens, perėję vasarą ir į trumpą laiką daug jau atsikė. Galima būtų nurodyti šokių tokių ir silpną choro pusę, bet reikia daug kas atleisti jauniems dainininkams, besimokantiems tik atliekam, nuo sunkaus darbo laiku ir netrinčiams mokytojų, kurie suprastų mūsų gražių dainų dvasią ir galėtų viską išaiškinti mokiniams jiems suprantamoje kalboje.

Teko girdėti, kad choras mano rengti panašius vakarus tančiau. Nėra abejonės, kad tai atneš namė užsigaudojimą scrantoničiams, turėjusiems iki šiam laikui vien "lietuviškus balsus", kurių pasisekimą ar nepasisekimą priklauso nuo to, kiek aklas yra išgeriamas pas barą ir šoniniuose kambariuose. Tokių vakarų, kaip tasai, kuriuose mūsų jaunomėnė galėtų dailiai ir padariai pasilinksinti, mes laukiame ir daugiau. Tuokart gal susimazins girtuokliavimas, gal atsirais pas mus pamėgimas savos dainos, o podraug su tuo gal su laikysime ir mūsų jaunomėnė nuo ištautėjimo, gresiančio jai iš visų pusių.

Neprašal būtų paminėjus, kad lietuvių jaunomėnė privalo organizuoti chorui visose didesnėse kolonijose; tuokart kelių arimū miestelių chorai galėtų sau pasisamdinti lietuvių mokytoją, kas pagelbėtų gerai ir tinkamai oramokti mūsų dainų, risti jų ir jų jaunomėnė ir gaivintų joje jau nykstančią tėvynės meilę. Čionyščio choro yra manoma kreiptis į Pittstono, Wilkes-Barre ir Plymoutho jaunomėnė, kad įkūrus paminėtąjį projektą.

8 šio mėnesio pas drą Sluipą buvo susirinkę keliolika ypatų ir sutvėrė tačiaus atgaivino Lietuvių Laisvamanių Susivienijimo kuopą. Prisirašė 14 ypatų. Kuopai atgijus, laukiama šį rudenį ir žiemą iš jos ir darbu. Prie darbo jau pradeda ruošties. Taip ant (16 spalio rengiama pirmos šio metų prakalbos paminėjimui suaudymo. Ferrero (13 spalio 1909); po tam kas nedidelis namoma skaityti lekcijos su stereoptiskais paveikslais iš istorijos, kultūros istorijos, astronomijos, geologijos, paleontologijos, drauginių mokslų ir tt.

tam tikslui pereito mėnesio pabaigoje keli laisvamanių, susitarę, išrašė iš Europos visą seriją tam tikrų stereoptiskų paveikslų. Manoma pradėti nuo 30 dienos šio mėnesio.

Su parapija dar neužsibaigė byla, nors buvo rašyta, kad jau viskas pabaigta. Augščiausias teismas pripažino bažnyčią lietuviams; vyskupo pusė apmokėjo bylos lėšas parapijai — reikią prispazino nugalėta. Bet parapijos rasti nėra sunku. Parapija iki šiam laikui bylinėjosi su vyskupu, o dabar bylą užvedė jau ne vyskupas, tik jo šalį laikanti parapija. Nepersena vietiniame teisme vėl nagrinėjamas pats dalykas, kuris yra vartomas teismų rūmose jau treti metai. Pakelta klausimas apie tiesotumą to mitygo (laikyto 1908 m.), kuriame parapijos turto globėju pripažinta vyskupas. Teismas nuosprendžio dar neapskėlė, bet sakoma, išsireikė, būk parapijai priklauso vieta ir sienos, o dievdamistės reikalai — vyskupo dalykas; jo gi dalykas esąs ir kunigo paskyrimas parapijai. Parapijoms nam ir Klenausko; vyskupas teikia kun. Kurą. Apie delegaciją pas popiežiaus atstovą Falconi kol-kas dar nėra tikrų žinių; parapijonių geidžiama, kad jų norai išsipildytų, bet daugelio yra spėjama, kad ir popiežiaus delegatas tos pusės vyskupo, o ne parapijonių.

Korespondentas iš Scrantono

IS LAKE IR MASON PAV., MICH.

Situose paviečiuose yra, turbūt, didžiausia Ameriko lietuvių žemdirbių kolonija. Čia yra 27 lietuvių fermeriai; iš viso gi lietuvių pirkusių ūkes Lake ir Mason paviečiuose yra 60. Kiti ateis gyventi ant farmų vėliaus, kada užsidirbs kiek pinigų pradėjimui ant farmos gyventi. Tos aplinkinės dar mažai apgyventos, daugiausiai fermerių yra prancūzų ir kaip kur yra vokiečiai. Dabar pradeda lietuvių apsigyventi, o Elk valsių beveik jie su visu apvaldė, nes jame yra daugiausia lietuvių; čia aplinkinės ir pačiam valsiuje vieta labai graži. Valščiai Sherman ir Sheridan tirštai apgyventi, žemė čia brangi, tai lietuvių mažai yra ir tie pats išimėte tarp kitokių tautų. Lietuviai čia atsirado 1907 m. Dabar jie sutvėrė "Lietuvių Ūkininkų Draugovę". Mieris jos — supirkti brangesnes žemdirbystę reikalingas mašinas. Draugovė susidėda iš lietuvių ir Serininkų. Nupirkta viena 20 arklių pajegos šianpūvė mašina; pasakui pirkis kuliamąją, grudams malti malūną ir mašiną kelmams lupkiai. Nėra abejonės, kad tai atneš namė užsigaudojimą scrantoničiams, turėjusiems iki šiam laikui vien "lietuviškus balsus", kurių pasisekimą ar nepasisekimą priklauso nuo to, kiek aklas yra išgeriamas pas barą ir šoniniuose kambariuose. Tokių vakarų, kaip tasai, kuriuose mūsų jaunomėnė galėtų dailiai ir padariai pasilinksinti, mes laukiame ir daugiau. Tuokart gal susimazins girtuokliavimas, gal atsirais pas mus pamėgimas savos dainos, o podraug su tuo gal su laikysime ir mūsų jaunomėnė nuo ištautėjimo, gresiančio jai iš visų pusių.

Neprašal būtų paminėjus, kad lietuvių jaunomėnė privalo organizuoti chorui visose didesnėse kolonijose; tuokart kelių arimū miestelių chorai galėtų sau pasisamdinti lietuvių mokytoją, kas pagelbėtų gerai ir tinkamai oramokti mūsų dainų, risti jų ir jų jaunomėnė ir gaivintų joje jau nykstančią tėvynės meilę. Čionyščio choro yra manoma kreiptis į Pittstono, Wilkes-Barre ir Plymoutho jaunomėnė, kad įkūrus paminėtąjį projektą.

8 šio mėnesio pas drą Sluipą buvo susirinkę keliolika ypatų ir sutvėrė tačiaus atgaivino Lietuvių Laisvamanių Susivienijimo kuopą. Prisirašė 14 ypatų. Kuopai atgijus, laukiama šį rudenį ir žiemą iš jos ir darbu. Prie darbo jau pradeda ruošties. Taip ant (16 spalio rengiama pirmos šio metų prakalbos paminėjimui suaudymo. Ferrero (13 spalio 1909); po tam kas nedidelis namoma skaityti lekcijos su stereoptiskais paveikslais iš istorijos, kultūros istorijos, astronomijos, geologijos, paleontologijos, drauginių mokslų ir tt.

IS PEABODY, MASS.

Lietuvių yra čia šimtas su viršum. Tame skaitliu yra daug blogai besielgiančių ir jų blogai gyvi skaitlius auga, o gražiai besielgiančių nedaug. Yra čia tokių, kurie kiekvieną visur progos, kad kita galėtų sumušt, arba bando ir kišenių kraustyti. Vieną kartą vienas iš neramių išsitrankė revolerį ir pasitkęs koki kitą vyrą, revolveriu grumodamas, liepė rankas iškelti, o kiti jieskojo, ar jis neturi kokios kningos ar laikraščio. Mat, jį, kaip velnias kryžiaus, taip bijosi kningos, o velnio kningų lapas ner per daug varto. Mat velnio kningos ir bedievi, jų nuomone, negali paversti. Burtininkas.

IS LIETUVIŲ LAIKRAŠČIŲ.

Pereitame Lietuvos numeryje buvo patalpinta raštelis Mūsų vargai, mūsų bėdos, kuriame gerai žinąs Socialistų sąjungos reikalus autorius, pasirašęs Juodu-liuku, tvirtino, jog "tikrai Kovos įtekmė puls dar labiau", nes esą "J. B. S. savo pažvalgy siuramu labai neuzganėdina darbininkų klesos". — Ir lyg atliepimą šitam rašteliiu šitai perskaitė "Vien. Liet." 41 n-ryj sekantią žinutę:

"Philadelphia, Pa. Čia tapo areštuotas "Kovos" redaktorius J. B. Smeltorius už apdraskymą vėlo ir pavadinimą "Šunų" p. Mikišio. Laikinu "Kovos" redaktorium dabar yra V. Daukša."

Jai dar ne Kovos, tai kad ir jos redaktorius taip greito "puolino" visgi nesitiekė. Matoma, ten, Kovos viešpatij, čio nepasilajus edimos tarpusavy, kad net lig apsidraskymų bei isitupdinimo šaltonų, daėjo dalykai. Be abejo, besigrauziant tarp savęs, joks darbas negali vykkti. Savu keliu tokie apsirėikimai ne tik nelidijia jai kokios inteligencijos, bet ir parodo, jog pas tuos žmones dingę yra visoks idėjinių sąryšio bei draugiškumo pajautimas. Vienas puola draskyti vėlo, kitas apdraskytas bėga su skundu policijon — ir vienas ir kitas pasielgia negražiai ir pragaistingai bendram jų reikalui, — tikrai peštukšiai.

M. Račiūtė Kovos 41 n-ryje apreiskia, jog Kovos esanti arti krizio: Sąjungos ize stokuoją tikstantis dolarių, o iplaukimų jokių ūmu laiku nesimato. Kad palaičius Karv, M. Račiūtė kviečia kiekvieną draugą paaukoti po vieną dolarį ir sąjungos ize, pati Račiūtė padaro pradžia — deda vieną dolarį. Bet ar susiras tikstantis tokių jau aukotojų? O nesuras, ar jau bus žlugus Kovos? Nieko nespėjame. Lauksime.

Dėl Lietuvos sumanymo įsteigti d-ros Sluipo vardu amžinąjį stipendiją ne labai mylis Sluipų Draugas šit ką pasakė:

"Senovės Rymo clesoriali vadinamo save kaita dleivas ir statydavosi sau paminklus, apie kuriuos manė, kad stovės amžinai. Mūsų šit Kurėjai-Kurėjai irgi, kaip rodosi, sumanė sekti senovės pavyzdžius. Vis tai parodo, jog d-ras Sluipas nėra mūsų gadygnės žmogus. Atsimenu, kartą pamatinome jį aštuonioliktą šimtmečio "filosofu". Tas tiesa, kad jo tikybinė patirtis siekia Voltaire'o ir Rousseau laukų, bet ambicija, garbis įleiskojimas ne tik Nerono, bet — kur tau! — Nabuchodonosoro gadygnės!"

Nors Draugas sakosi ne iš pavydo taip rašę, bet juk iš tokio rašto ne ką kita galima matyti. Užsispyręs gnaibyti Sluipą, Draugis temato jame tikybini prieša, bet užmiršta apie jo nuopelnus tautai — Sluipas-gi yra mūsų aušininkas ir už visus darbščiausias tautos dirvoje darbininkas. Jai rinkties amžinajai stipendijai vardas, tai tik Sluipo yra tinkamiausias.

Viltyje kitą syk čio skyrus Kalbos dalykai. Vedę jį K. Baga, dėdams jam vien medžiagą kalbos tyrinėjimams. Sis skyrus tūla kalbą buvo apieistas, dabar nesena vėl įvestas. Tik dabar jį rašo A. Smetona. Deda nebe medžiagą, bet pamokslus iš semaziologijos srities. A. Sm. nėra kalbininkas, semaziologijos pagrindu nesučiopia, taigi tiek ir tevertas atnaujintasis skyrus. Aiskintųjų iki šiol žodžių (ant, stoka, atsakę, susitverti prisiusti) prasmė paduota tik vienpusiškai ir dargi su pretensija galutinios tikybės, o juk ypač semaziologijos srityje su panašiomis tikybėmis reikia labai atsargiam būti.

Keleivis (N41) aiškiai pasisako platinas bėdievys, nes su tikėjimu nieko negalima geru padaryti žmonijai. Eidami į minias su bėdievybe, sako:

"Mes nelaim dėl pelno. Mes elnam ir minias naikinti paskleistais žmogų (kunigų) tikybomis prietarais; elnam raginti žmogus prie mokes, elnam aiškinti, jog kas vakar buvo geru, tas šiandien yra nebetinka, nes tempora mutantur et nos in illis". Kad ir atvirai, bet gana paviršutiniškai, kad dėl vieno pirmutinio aiskaus pasisakymo — per silpną... Ypač, kad dar tokia aiskiausia neteisybe pasiremta, kaip šis:

"Parodykit — sako, — gerbiame, ką nuveikė amžinai kunigai? Nieko, absoliutiškai nieko, spart, bėdievės" (mūsų pa-brauktas)

Kad dalykai kitaip stovi, juk tuo taip pigu yra persikrinti. Iš kunigijos tarpo žinomiausiu turėjo daug veikėjų, garsių sąsąjū, tyrinėtojų, filosofų. Sv. Augustinas, sv. Ambrazius, Tomas Akvinitis, Kopernikas, Keplėris, Bruno, Horrocks ir nemaža kitų vis tai žmonės iš dvasiškios tarpo, įnesusieji daug į mokslus bei filosofiją. Mūsų lietuvių tautoje yra pasitarnavę apsvietai bei mokslui kunigai; Daugšas, Sirvydas, Valančius, Baranuskas, Juskievičius, Jaunius ir ne vienas iš dabar tebegyvenančių. Taigi tvirtinti, kad kunigai nieko gero "ne-nuveikė" yra per daug jau drąsu.

ATSKAITA IS RINKIMO AUKŲ "VADOVELIAMS" IR "FONDUI".

Aukos yra kaip ir liuosnori tautos mokesčiai. Tautos nariai turi tuos mokesčius, t. y. aukas, viešiesiems reikalams sudėti. Aukotojai gi turi teisę ir pareigą reikalausti nuo rinkėjų kuoaiškesnę atskaitą, nam ir kaip sudėtos aukos tapo sunaudotos. Juo aiškesnės mės, rinkėjai išduosime aukautojams atskaitas, juo didesnį pelynsime jų užsitikėjimą, ir aukos didinsis.

Jau šeši metai, kaip renkamos aukos "vadovėlių kankurams" ir aukos "vadovėliams leisti". Atskaitėles iš renkamujų aukų atsikriai buvo garsinamos laikraščiuose. Kadangi vienok dabar vadovėlių reikalai tapo sutvarkyti, suvesti į krūvą ir, nekaipo, užbaigti, tai aš skaičiuoju už priderytę paduoti visuomenei abėla aiškų visų surinktų vadovėliams pinigų stovį, pridėdamas kartu trumpą darbo peržvalgą.

Kankurų skelbimas ir rinkimas aukų. 1) Sistematiskas kankurų garsinimas vadovėliams leisti buvo sumanytas pradėti 1906 m. gegužės mėnesio 1 d. Tada buvo išleista draugų taisyklė, kurioje buvo nurodyta, kad kiekvienas draugas turėtų įnešti po vieną dolarį ir sąjungos ize, pati Račiūtė padaro pradžia — deda vieną dolarį. Bet ar susiras tikstantis tokių jau aukotojų? O nesuras, ar jau bus žlugus Kovos? Nieko nespėjame. Lauksime.

2) Konkursams pritarė visi Massachusetts valstijos lietuviai. Buvo parengtos prakalbos ir padaryti paraiškymai "Christomatijs" arba "Trecios Skaitymo Kniogos", bet kadangi tuo laiku kun. Pėza išėjo iš Brocktono, tai išėjus pilnai tam konkursui, rodos, nesurinko (žūrėk žemiau).

3) Worcester'io draugijose 1906 m. atidarė 8-to Karmelero sale, buvo parengtos prakalbos. Laikė prakalbą paraiškia rinkliava atnešė 75 dolarus. Tais pinigais buvo pagarsintas, vardu Worcesterio lietuvių draugijos, "Christomatijs" arba "Trecios Skaitymo Kniogos", bet kadangi tuo laiku kun. Pėza išėjo iš Brocktono, tai išėjus pilnai tam konkursui, rodos, nesurinko (žūrėk žemiau).

4) Worcester'io draugijose 1906 m. atidarė 8-to Karmelero sale, buvo parengtos prakalbos. Laikė prakalbą paraiškia rinkliava atnešė 75 dolarus. Tais pinigais buvo pagarsintas, vardu Worcesterio lietuvių draugijos, "Christomatijs" arba "Trecios Skaitymo Kniogos", bet kadangi tuo laiku kun. Pėza išėjo iš Brocktono, tai išėjus pilnai tam konkursui, rodos, nesurinko (žūrėk žemiau).

5) Vardu Brocktono apygardos lietuvių 1906 m. kun. M. Pėza "Vilniaus žiniose" pagarsino kankurų garsinimą "Christomatijs" arba "Trecios Skaitymo Kniogos", bet kadangi tuo laiku kun. Pėza išėjo iš Brocktono, tai išėjus pilnai tam konkursui, rodos, nesurinko (žūrėk žemiau).

6) Worcester'io draugijose 1906 m. atidarė 8-to Karmelero sale, buvo parengtos prakalbos. Laikė prakalbą paraiškia rinkliava atnešė 75 dolarus. Tais pinigais buvo pagarsintas, vardu Worcesterio lietuvių draugijos, "Christomatijs" arba "Trecios Skaitymo Kniogos", bet kadangi tuo laiku kun. Pėza išėjo iš Brocktono, tai išėjus pilnai tam konkursui, rodos, nesurinko (žūrėk žemiau).

7) Brocktono lietuvių, minėtinai draugijose 8-to Petro ir Povilo, pa-vasary 1906 m. parengė prakalbą garsinti savo vardu šit konkursą, paraiškum "Populiariškai paraišytas Lietuvos Istorijos".

8) Vardu Brocktono apygardos lietuvių 1906 m. kun. M. Pėza "Vilniaus žiniose" pagarsino kankurų garsinimą "Christomatijs" arba "Trecios Skaitymo Kniogos", bet kadangi tuo laiku kun. Pėza išėjo iš Brocktono, tai išėjus pilnai tam konkursui, rodos, nesurinko (žūrėk žemiau).

9) Worcester'io draugijose 1906 m. atidarė 8-to Karmelero sale, buvo parengtos prakalbos. Laikė prakalbą paraiškia rinkliava atnešė 75 dolarus. Tais pinigais buvo pagarsintas, vardu Worcesterio lietuvių draugijos, "Christomatijs" arba "Trecios Skaitymo Kniogos", bet kadangi tuo laiku kun. Pėza išėjo iš Brocktono, tai išėjus pilnai tam konkursui, rodos, nesurinko (žūrėk žemiau).

10) Worcester'io draugijose 1906 m. atidarė 8-to Karmelero sale, buvo parengtos prakalbos. Laikė prakalbą paraiškia rinkliava atnešė 75 dolarus. Tais pinigais buvo pagarsintas, vardu Worcesterio lietuvių draugijos, "Christomatijs" arba "Trecios Skaitymo Kniogos", bet kadangi tuo laiku kun. Pėza išėjo iš Brocktono, tai išėjus pilnai tam konkursui, rodos, nesurinko (žūrėk žemiau).

11) Worcester'io draugijose 1906 m. atidarė 8-to Karmelero sale, buvo parengtos prakalbos. Laikė prakalbą paraiškia rinkliava atnešė 75 dolarus. Tais pinigais buvo pagarsintas, vardu Worcesterio lietuvių draugijos, "Christomatijs" arba "Trecios Skaitymo Kniogos", bet kadangi tuo laiku kun. Pėza išėjo iš Brocktono, tai išėjus pilnai tam konkursui, rodos, nesurinko (žūrėk žemiau).

12) Worcester'io draugijose 1906 m. atidarė 8-to Karmelero sale, buvo parengtos prakalbos. Laikė prakalbą paraiškia rinkliava atnešė 75 dolarus. Tais pinigais buvo pagarsintas, vardu Worcesterio lietuvių draugijos, "Christomatijs" arba "Trecios Skaitymo Kniogos", bet kadangi tuo laiku kun. Pėza išėjo iš Brocktono, tai išėjus pilnai tam konkursui, rodos, nesurinko (žūrėk žemiau).

13) Worcester'io draugijose 1906 m. atidarė 8-to Karmelero sale, buvo parengtos prakalbos. Laikė prakalbą paraiškia rinkliava atnešė 75 dolarus. Tais pinigais buvo pagarsintas, vardu Worcesterio lietuvių draugijos, "Christomatijs" arba "Trecios Skaitymo Kniogos", bet kadangi tuo laiku kun. Pėza išėjo iš Brocktono, tai išėjus pilnai tam konkursui, rodos, nesurinko (žūrėk žemiau).

14) Worcester'io draugijose 1906 m. atidarė 8-to Karmelero sale, buvo parengtos prakalbos. Laikė prakalbą paraiškia rinkliava atnešė 75 dolarus. Tais pinigais buvo pagarsintas, vardu Worcesterio lietuvių draugijos, "Christomatijs" arba "Trecios Skaitymo Kniogos", bet kadangi tuo laiku kun. Pėza išėjo iš Brocktono, tai išėjus pilnai tam konkursui, rodos, nesurinko (žūrėk žemiau).

15) Worcester'io draugijose 1906 m. atidarė 8-to Karmelero sale, buvo parengtos prakalbos. Laikė prakalbą paraiškia rinkliava atnešė 75 dolarus. Tais pinigais buvo pagarsintas, vardu Worcesterio lietuvių draugijos, "Christomatijs" arba "Trecios Skaitymo Kniogos", bet kadangi tuo laiku kun. Pėza išėjo iš Brocktono, tai išėjus pilnai tam konkursui, rodos, nesurinko (žūrėk žemiau).

16) Worcester'io draugijose 1906 m. atidarė 8-to Karmelero sale, buvo parengtos prakalbos. Laikė prakalbą paraiškia rinkliava atnešė 75 dolarus. Tais pinigais buvo pagarsintas, vardu Worcesterio lietuvių draugijos, "Christomatijs" arba "Trecios Skaitymo Kniogos", bet kadangi tuo laiku kun. Pėza išėjo iš Brocktono, tai išėjus pilnai tam konkursui, rodos, nesurinko (žūrėk žemiau).

17) Worcester'io draugijose 1906 m. atidarė 8-to Karmelero sale, buvo parengtos prakalbos. Laikė prakalbą paraiškia rinkliava atnešė 75 dolarus. Tais pinigais buvo pagarsintas, vardu Worcesterio lietuvių draugijos, "Christomatijs" arba "Trecios Skaitymo Kniogos", bet kadangi tuo laiku kun. Pėza išėjo iš Brocktono, tai išėjus pilnai tam konkursui, rodos, nesurinko (žūrėk žemiau).

18) Worcester'io draugijose 1906 m. atidarė 8-to Karmelero sale, buvo parengtos prakalbos. Laikė prakalbą paraiškia rinkliava atnešė 75 dolarus. Tais pinigais buvo pagarsintas, vardu Worcesterio lietuvių draugijos, "Christomatijs" arba "Trecios Skaitymo Kniogos", bet kadangi tuo laiku kun. Pėza išėjo iš Brocktono, tai išėjus pilnai tam konkursui, rodos, nesurinko (žūrėk žemiau).

19) Worcester'io draugijose 1906 m. atidarė 8-to Karmelero sale, buvo parengtos prakalbos. Laikė prakalbą paraiškia rinkliava atnešė 75 dolarus. Tais pinigais buvo pagarsintas, vardu Worcesterio lietuvių draugijos, "Christomatijs" arba "Trecios Skaitymo Kniogos", bet kadangi tuo laiku kun. Pėza išėjo iš Brocktono, tai išėjus pilnai tam konkursui, rodos, nesurinko (žūrėk žemiau).

20) Worcester'io draugijose 1906 m. atidarė 8-to Karmelero sale, buvo parengtos prakalbos. Laikė prakalbą paraiškia rinkliava atnešė 75 dolarus. Tais pinigais buvo pagarsintas, vardu Worcesterio lietuvių draugijos, "Christomatijs" arba "Trecios Skaitymo Kniogos", bet kadangi tuo laiku kun. Pėza išėjo iš Brocktono, tai išėjus pilnai tam konkursui, rodos, nesurinko (žūrėk žemiau).

21) Worcester'io draugijose 1906 m. atidarė 8-to Karmelero sale, buvo parengtos prakalbos. Laikė prakalbą paraiškia rinkliava atnešė 75 dolarus. Tais pinigais buvo pagarsintas, vardu Worcesterio lietuvių draugijos, "Christomatijs" arba "Trecios Skaitymo Kniogos", bet kadangi tuo laiku kun. Pėza išėjo iš Brocktono, tai išėjus pilnai tam konkursui, rodos, nesurinko (žūrėk žemiau).

22) Worcester'io draugijose 1906 m. atidarė 8-to Karmelero sale, buvo parengtos prakalbos. Laikė prakalbą paraiškia rinkliava atnešė 75 dolarus. Tais pinigais buvo pagarsintas, vardu Worcesterio lietuvių draugijos, "Christomatijs" arba "Trecios Skaitymo Kniogos", bet kadangi tuo laiku kun. Pėza išėjo iš Brocktono, tai išėjus pilnai tam konkursui, rodos, nesurinko (žūrėk žemiau).

23) Worcester'io draugijose 1906 m. atidarė 8-to Karmelero sale, buvo parengtos prakalbos. Laikė prakalbą paraiškia rinkliava atnešė 75 dolarus. Tais pinigais buvo pagarsintas, vardu Worcesterio lietuvių draugijos, "Christomatijs" arba "Trecios Skaitymo Kniogos", bet kadangi tuo laiku kun. Pėza išėjo iš Brocktono, tai išėjus pilnai tam konkursui, rodos, nesurinko (žūrėk žemiau).

24) Worcester'io draugijose 1906 m. atidarė 8-to Karmelero sale, buvo parengtos prakalbos. Laikė prakalbą paraiškia rinkliava atnešė 75 dolarus. Tais pinigais buvo pagarsintas, vardu Worcesterio lietuvių draugijos, "Christomatijs" arba "Trecios Skaitymo Kniogos", bet kadangi tuo laiku kun. Pėza išėjo iš Brocktono, tai išėjus pilnai tam konkursui, rodos, nesurinko (žūrėk žemiau).

25) Worcester'io draugijose 1906 m. atidarė 8-to Karmelero sale, buvo parengtos prakalbos. Laikė prakalbą paraiškia rinkliava atnešė 75 dolarus. Tais pinigais buvo pagarsintas, vardu Worcesterio lietuvių draugijos, "Christomatijs" arba "Trecios Skaitymo Kniogos", bet kadangi tuo laiku kun. Pėza išėjo iš Brocktono, tai išėjus pilnai tam konkursui, rodos, nesurinko (žūrėk žemiau).

26) Worcester'io draugijose 1906 m. atidarė 8-to Karmelero sale, buvo parengtos prakalbos. Laikė prakalbą paraiškia rinkliava atnešė 75 dolarus. Tais pinigais buvo pagarsintas, vardu Worcesterio lietuvių draugijos, "Christomatijs" arba "Trecios Skaitymo Kniogos", bet kadangi tuo laiku kun. Pėza išėjo iš Brocktono, tai išėjus pilnai tam konkursui, rodos, nesurinko (žūrėk žemiau).

27) Worcester'io draugijose 1906 m. atidarė 8-to Karmelero sale, buvo parengtos prakalbos. Laikė prakalbą paraiškia rinkliava atnešė 75 dolarus. Tais pinigais buvo pagarsintas, vardu Worcesterio lietuvių draugijos, "Christomatijs" arba "Trecios Skaitymo Kniogos", bet kadangi tuo laiku kun. Pėza išėjo iš Brocktono, tai išėjus pilnai tam konkursui, rodos, nesurinko (žūrėk žemiau).

28) Worcester'io draugijose 1906 m. atidarė 8-to Karmelero sale, buvo parengtos prakalbos. Laikė prakalbą paraiškia rinkliava atnešė 75 dolarus. Tais pinigais buvo pagarsintas, vardu Worcesterio lietuvių draugijos, "Christomatijs" arba "Trecios Skaitymo Kniogos", bet kadangi tuo laiku kun. Pėza išėjo iš Brocktono, tai išėjus pilnai tam konkursui, rodos, nesurinko (žūrėk žemiau).

29) Worcester'io draugijose 1906 m. atidarė 8-to Karmelero sale, buvo parengtos prakalbos. Laikė prakalbą paraiškia rinkliava atnešė 75 dolarus. Tais pinigais buvo pagarsintas, vardu Worcesterio lietuvių draugijos, "Christomatijs" arba "Trecios Skaitymo Kniogos", bet kadangi tuo laiku kun. Pėza išėjo iš Brocktono, tai išėjus pilnai tam konkursui, rodos, nesurinko (žūrėk žemiau).

30) Worcester'io draugijose 1906 m. atidarė 8-to Karmelero sale, buvo parengtos prakalbos. Laikė prakalbą paraiškia rinkliava atnešė 75 dolarus. Tais pinigais buvo pagarsintas, vardu Worcesterio lietuvių draugijos, "Christomatijs" arba "Trecios Skaitymo Kniogos", bet kadangi tuo laiku kun. Pėza išėjo iš Brocktono, tai išėjus pilnai tam konkursui, rodos, nesurinko (žūrėk žemiau).

31) Worcester'io draugijose 1906 m. atidarė 8-to Karmelero sale, buvo parengtos prakalbos. Laikė prakalbą paraiškia rinkliava atnešė 75 dolarus. Tais pinigais buvo pagarsintas, vardu Worcesterio lietuvių draugijos, "Christomatijs" arba "Trecios Skaitymo Kniogos", bet kadangi tuo laiku kun. Pėza išėjo iš Brocktono, tai išėjus pilnai tam konkursui, rodos, nesurinko (žūrėk žemiau).

32) Worcester'io draugijose 1906 m. atidarė 8-to Karmelero sale, buvo parengtos prakalbos. Laikė prakalbą paraiškia rinkliava atnešė 75 dolarus. Tais pinigais buvo pagarsintas, vardu Worcesterio lietuvių draugijos, "Christomatijs" arba "Trecios Skaitymo Kniogos", bet kadangi tuo laiku kun. Pėza išėjo iš Brocktono, tai išėjus pilnai tam konkursui, rodos, nesurinko (žūrėk žemiau).

33) Worcester'io draugijose 1906 m. atidarė 8-to Karmelero sale, buvo parengtos prakalbos. Laikė prakalbą paraiškia rinkliava atnešė 75 dolarus. Tais pinigais buvo pagarsintas, vardu Worcesterio lietuvių draugijos, "Christomatijs" arba "Trecios Skaitymo Kniogos", bet kadangi tuo laiku kun. Pėza išėjo iš Brocktono, tai išėjus pilnai tam konkursui, rodos, nesurinko (žūrėk žemiau).

34) Worcester'io draugijose 1906 m. atidarė 8-to Karmelero sale, buvo parengtos prakalbos. Laikė prakalbą paraiškia rinkliava atnešė 75 dolarus. Tais pinigais buvo pagarsintas, vardu Worcesterio lietuvių draugijos, "Christomatijs" arba "Trecios Skaitymo Kniogos", bet kadangi tuo laiku kun. Pėza išėjo iš Brocktono, tai išėjus pilnai tam konkursui, rodos, nesurinko (žūrėk žemiau).

35) Worcester'io draugijose 1906 m. atidarė 8-to Karmelero sale, buvo parengtos prakalbos. Laikė prakalbą paraiškia rinkliava atnešė 75 dolarus. Tais pinigais buvo pagarsintas, vardu Worcesterio lietuvių draugijos, "Christomatijs" arba "Trecios Skaitymo Kniogos", bet kadangi tuo laiku kun. Pėza išėjo iš Brocktono, tai išėjus pilnai tam konkursui, rodos, nesurinko (žūrėk žemiau).

36) Worcester'io draugijose 1906 m. atidarė 8-to Karmelero sale, buvo parengtos prakalbos

ma doma buvo nukreipia-
ma į solistus ir dėlto pla-
čiai įsivyravo opera su savo
arijomis ir tt. Simphoniskai mu-
zikai nebuvo daug vietos aki-
riama ir simphoniskai muzika bu-
vo antroje eilėje su visais sa-
vais nariais ir su jos vadovais —
kapelmeisteriais.

Skonis visuomenės ir pažiūros
nusikreipė vienok kiton pusėn su
iškurimu Vokietijoje įvairių mu-
zikališkų draugijų ir draugijelių,
o taip gi ir kitose Europos vies-
patystėse. Vokietijoje tokios mu-
zikalios draugijos stengėsi iš-
kelti aikštėn užmirštus veikalus
Hendelio ir Bacho, taipgi ir kitų
kompozitorių XVIII šimtmečio.
Visuomenei gi prijaunant vei-
kimas muzikališkų draugijų ar
amė visus pakraščius Vokietijos
ir ant estradų galėjo neretai pa-
sirodyti milžiniški choralai ir or-
kestrės, kokių aukščiau nieks ne-
matė, negirdėjo. Tokiai masinei
pasirodymas dainininkų ar muzi-
kantų ant estrados, atkreipė vi-
suomenės domą ir tai visuomenė
pamėgo ne mažiau, kaip ir so-
listus virtuozus.

Bethoven buvo pagerintojas ir
tame laike užbaigtojas klasiškų
formų instrumentalinės muzikos.
Vienok ir jo vėlesniuose veika-
luose rodosi įsikiškama nauji ke-
liai prie naujų muzikojų formų.
Koloritą muzikojų įnešė romantiš-
ka orkestrinė kompozicija. Kla-
siška muzika nesuprato to įvai-
rumo orkestroje, kokį suteikė ro-
mantiška kompozicija. Roman-
tiškoj muzikoj daugiau buvo vie-
tos individuališkumui kompozito-
rius, nes ji nereikalavo tokio
prisiikymo formų kaip klasiš-
koji muzika.

Klasiškos operinės formos su-
silaukė savo apogėjų operose
Mozarto. Bet ir operą pradėjo
keistis; operoje, susidėjusioje
daugiausiai iš arijų ir duetų ir
retkarčiais ansamblių, nuo pu-
sės XIX am. užėmė svarbią
vietą dramatiškoji scena, su-
sidedanti iš recitativo ir arijinio
giedojimo, neprisiikydama iš-
dirbtų formų ir tam tikros už-
baigos. Tokion srvoen priklaus-
o Wagneras ir jis dar toliau
joje nuėjo, atmesdamas visas bu-
vusias formas išdirbtų arijų, du-
etų ir užvadodamas tą viską
dramatiškąja scena.

Wagner savo sceniškais veika-
lais siekė vienodumo veikimo.
Nei vienam pilnai čia nebuvo pas-
kirtas viršinantis veikimas: ir so-
listai ir choralai ir orkestrės mu-
zikantai — visi turėjo būt drau-
gė veikiančiais ir savystoviais.
Wagnero idealas naujame mene
buvo toks: matyt susijungimo
poetizmo, muziką, plastiką ir visą
dailę viename meno sukuryje. Jis
savo veikalais stengėsi netik ką
sujungt visą meną, bet ir visus
meną atliekančius. Vienok to-
kios mintys meno srityje pradėjo
sirti jau nuo pusės XIX šimtmė-
čio ir Wagner tik davė tą vi-
suomeni, ko ji reikalavo.

Su tokia pakraipa operoje
solistų svarba sumažėjo ir dai-
nininkų-virtuozų skaičius su-
si mažino. Tokiai nuopolis vie-
tynok pasidarė netik tarp dainini-
ninkų, bet iš dalies ir tarp virtu-
ozų instrumentalistų. Kuomet
koncertuos užimtinio pirmąją vie-
tą solistai, dabar abėnai pradeda
užimtinę pirmą vietą grynos arba
vokaliskai instrumentalinės sim-
phonijos. Dabar įjmesnė vieta
pradėta skirti kapelmeisteriams,
kurie stengiasi ir moka suprast
ir parodyt ypatybes ir vertę naujo-
sios sriovės muzikos srityje.

Kaip visame kame traukia-
mos; prie bendro valdymo, prie
bendros sutarties, prie parlamen-
tų, taip lygiai ir muzikoj pa-
žiūriems solistams mažai užjau-
ciau, nors jie būtų ir geriau-
siais žvejais. O kadangi visu-
omenė kas kartas vis mažiau ir
mažiau susistams prijaucia, tai
kiek skaitlius solistų kas kartas vi-
sai mažyn. Nors dar ir šian-
dien publika noriai solistų klaū-
ra, bet toli gražu solistai tokio
pasisekimo neturi, kaip kad se-
tiolitojo tūrejo. Svarbiausią vietą
jau tarp solistų užima dainininkai,
ra, bet ir dabartiniai dainininkai ne-
žali giedot tų operų, kurias se-
riai su pasigėrėjimu ir su leng-
vymu giedoję Bastradella, Ade-
lyna Patti, Marini, Mazini ir kiti.

Operos, ar greičiau muzikališkos
dramos Wagnerio ir kitų, k. a.
gu R. Strausso, nereikalauja virtu-
zo dainininko, bet teisingo dekla-
matoriaus ir išpildytojo pagal
rodymo muzikalisko vingio, o
kiti to ir gero reksnio. Senasis
klasikos žanras tapo jau beveik
neturintis išvytas ir Vokietija stato
jau beveik perdem muzikaliską dra-
mą ir tie muzikališki veikalai,

kurie turi daugiau panašumo į
operą, mažiau turi pasise-
kimo.

Kaip minėjau, dabartinėje ope-
roje solistų virtuozų gali ir ne-
būti, bet turi būt pastatytas bal-
sas, geras muzikaliskas apskri-
tas išsilavinimas, dramatiškasis
aiškumas ir reikšmė. Rūšiškos
muzikos tėvas buvo Glinka ir
jo padėtas pamatas palaikomas
iki šiam laikui rūšų kompozito-
rių. Iš dalies ir rūšų muzika
yra po įtekme muzikališkų Wag-
nerio dramų, bet rūšų operoje
vis gi stengiamasi suteikt žymią
vietą ir arijiniam giedojimui.

Lietuvių muzika tuom tarpu
išsireiškė didesniame veikalėje
— tai vieno akto operoj "Sie-
napjūtė" M. Petrausko. Tuomi
mažu mėginimu stengiasi užimt
vietą tarpe senųjų operų ir mu-
zikališkų dramų naujasnės ga-
dynės. Stengiasi vienok, kad vi-
sas ansambli: solistai, choralai
ir orkestra būtų viena vienata
būtu persiėmę vieną dvasią
išpildyme.

Visame kame yra šiekiniai, tai
yra jie ir muzikoj. Šių
dienų konservatorijos, muzikos
mokyklos turėtų atkreipti į tai
savąją domą ir stengtis eit vie-
nu keliu apskritais visuomeniš-
kais reikalavimais.

Sekant istoriją aišku, kad vis-
kas keičiasi, taigi keičiasi ir įvai-
rios rūšies mokyklos bei kon-
servatorijos. Bet dar yra ir šian-
dien mokyklos ir konservatori-
jos, kurios tiesiog ignoruoja vi-
suomeniškus ar abelnus reika-
vumus ir daro savaip. Tas ne-
naudinga nei visuomenei, nei gi
likimui pačių konservatorių.
Šiandien jau reikėtų daugiausiai
rūpintis apskritu išsilavinimu taip-
gi ir muzikoj. Priverstinai so-
listų virtuozų neišdirsi, bet ap-
skritai išsilavinę muzikai labai
pageidaujami ir jie mūsų kultūri-
kam pakelimi daugiausiai prisidė-
tų. Jau gims genijus, tai jo mo-
kykla neužmaugs, bet padės grei-
čiau išsivystyti. Šiandien reika-
linga gamint muzikus operoms
t. y. daugiausiai pageidaujami
operoje toki, kurie visą veikimą
gali perstatyti vienybėje su ki-
tais muzikais. Kas link daini-
ninkų ir dainininkų — tai iki
šiam laikui konservatorijos ne-
rūpina padaryti juos operiniais
dainininkais, Konservatorijas pa-
sistatė sau tikslu pastatyti balsą
ir po užbaigimui tam tikro pro-
gramo — tegul sau žinosi.

Dabar dainininkas ar daini-
ninkė, užbaigę konservatorijas
neturi savo repertuare nei vie-
nos operos. Jau gims katrais ir tu-
ri kokią vieną ar kitą išmokę
operą, tai visai ne konservatori-
jos profesoriaus nuopelna, nes
tie tuomi visai nesirūpina — jie
stato balsus. Peterburgo kon-
servatorija turi jau taip vadina-
mą klasę ansamblių bei operinę,
bet ten įleidžiami tik mokiniai
augstėnių kursų, o žemesniųjų
kursų visai neprileidžiami nei
pasiklausyti — tai tau ir lavi-
nimas!

Lietuviška gi konservatorija
nesididžiuoja savais rūmais,
skaitliumi profesorų ir tt., bet
jinai, nors mažytė ir nors tik
užsimegusi, stengias da-
ryt ansamblius ir rengia moki-
nius scenai. Stengiasi dar operi-
nius veikalus turėti lietuviško-
je kalboje, o tai turi būt svar-
biausiu tikslu kiekvienos mokyk-
los — daryt viską suprantamą
saviems lankytojams kolboje.

Kaip ten nebūtu, bet greitai
laikų ir mės lietuviai turėsime
artistų visose meno šakose ir
galėsime be vargo statyt sce-
niškus veikalus. Iki šių laikų
neparankumo buvo didžiausias
nedateklus operinių artistų ir
gerai išsilavinusių muzikų, bet
su laiku iš tų vargų išbrisisme.
Padidės visuomenės žingeidumas
prie scenos, prie dramos ir ope-
ros, padidės ir skaitlius artistų-
dainininkų, dainininkų ir muzi-
kų. Netolimoj ateityj jau įsteng-
sime pastatyti didesnius operinius
veikalus ir pasirodysime prisi-
rengusiais Mikas Petrauskas.

IKVĖPIMAS IR NEPRIGUL- MINGUMAS.

Gerai yra eiti prie kito žmo-
gaus ugnies, kad šviesos gavus;
bet negėrai prie jos užsikilti;
vietoje savo žibintu užsižiebus.
Plutarch.

KLASIŠKŲ RASTŲ SVAR- BUMAS.

Kas yra klasikai jau ne kil-
čiausias užrašytas žmogaus mintys?
Jie yra vienintelis nesupavė or-
kulai. —
Thoreau.

Tikejimų Istorijos Rankvedis

Su paveikslais

Parašė, bendradarbiaujant kitiems mokslininkams,

P. D. Chantepie de la Saussaye,

Teologijos profesor, Amsterdamė.

Vertė J. Laukis

54. ŽVILGIS Į DABARTINĮ PADĖJIMĄ.

Nusiuntimo raštai. A.) Arabija. C. Snouck Hurgronje, Mekka
(2 tom. su paveikslais, 1888—89). Aple Vagabitus etc. Burkgardt,
Notes on the Bedouins and Wahabys (1813, vokiečių kalboj 1830-31), beto
aprašymai kelioliki Palgreva (vokiečių kalboj, 1867-68), Ledl Blount,
Doughty ir k.

B) Aple kitas sunnitių Ažijos ir Afrikos šalis: iš skaitlingų veikalų,
parašytų, remianties keliolikiomis apipaatinimais su islamu, turi didžiausią
svarbą sekretai: Lane, An account of the manners and customs of the
modern Egyptians (2 t. 1835), vokiečių kalboj išverstus Zenkero (3 tom.
1836), G. Gamberi, Reisen in Mittelasien (1864). To paties, Der Islam
im 19 Jahrh. (1875). Apsipaatinimai su išahometonais Chinsuo P.
Dabiri de Tarsan. Le mahometisme en Chine et dans le Turkestan
oriental (2 tom. 1878). Malajiskame salyne: L. W. K. Van-den-Berg,
Le Hadhrumut et les colonies arabes dans l'Archipel indien (1886).
C. Snouck Hurgronje, De Atjehers (1893-94). C. Poensen, Brieven over
den Islam uit de Binnenlanden van Java 1886.

Marokoj: G. Hoest, Nachrichten von Marokko und Fes (1781).
Algerijoj: Rinn, Marabouts et Khouan, Etude sur l'islam en Algérie
(1885). Sudane: Orwalder, Aufstund und Reich des Mahdi in Sudan
(1892). Slatin-Paša, Feuers und Schwert im Sudan (1896).

C) Persija ir Babilas: De Rabinis, Les religions et les phi-
losophies de l'Asie centrale (1865). E. G. Brown, A year amongst
the Persians. To paties — A traveler's narrative written to illustrate
the episode of the Bab (2 t. 1891). To paties, A new history of the
Bab (1893). Aple Indijiskaj Britanijai: Garcin de Tassy, Mémoires sur
les particularités de la religion musulmane dans l'Inde (1869). Slg. augš-
čiau prisvestus veikalus aple išlaiką.

Mahometonų skaitlius dabartiniame laike, siekia iki
175 milijonų; vargiai tereikia minėti, kad šita skaitlinė tik
nedaugeliui šalių priklauso, k. v. rusų viešpatybei ir bri-
tiskaj Indijai sulgy maž-daug tikrų žinių. Bet mahome-
tonai nepadarė visos cėlybės, jie skiriasi į dvi dides-
grupas: sunnitiską ir šiitiską. Tulos sektos, kurios, griež-
tai sakant, nepriklauso nė prie vieno, nė prie kito skryaus,
yra teip nežymiomis, kad mės čion skaitome bereikalingų
kreipti atidžią į jas. Didžiausias sunnitių centras yra as-
maniskoje viešpatybėje, prie kurio priklauso Afrika su
Aigiptu; šių gyvenimo vieta apsiryoja Persijos ir Bri-
tiskosios Indijos rubežiais.

Aple sunnitus daug šnekėti nėra kas: kaip apėigi-
nais įstatyme, teip ir dogmatikoje, jie mažai nukrypo nuo
pagrindinių padėjimų kurių kadaisia laikėsi įvairių apėigi-
nių mokyklų galvos: Al-Asari ir Gacali. Daugelis krikš-
čioniškų autorių, užsiėmusių islamu, perdidelę svarbą davė
šitai aplinkybei, skaitydami ją islamu suziedėjimo ir net
jo kultūriškam vystymuisi priešinamą priežastį. Teisy-
bė, kad mahometoniskos tautos apskritai, jau daug meta-
simčių tam atgal, inpuolė į stovulio padėjimą, bet šito ap-
sireiškimo priežastys gludo ne islame.

Antgalo ir pas sunnitus nebuvo pilno apsisotimo nuo
Asari ir Gacali laikų. Vienu, mahometoniskasis mokslas
visur stipriau išsigalėjo, arba, geriaus sakant, prisitaikė
prie vietinių sąlygų. Iš šito išėma, kad nors visur oficia-
liškai yra pripažinamas vienas ir tas pats apėiginis įsta-
ymas, sulgy Abu-Chanifo, Maliko, ar Safei apėigos, bet
praktikoje visur pastebama maž-daug žymų nuo jo nukry-
pimai, suvesti koksas po vardu Urf, Adat ir tt., ir nors
mahometoniskieji mokslininkai jų negiria, bet visgi prie
jų taikosi. Tą patį galima pasakyti ir apie tikėjimo mokslą:
bent vienal augus šventųjų garbinimas prisideda prie da-
ugelio stabmeldiškų ir neiktikiškų sanprotavimų platinimo.
Vienok šito negalima skaityti žingsniu pirmyn; todėl mės
paminėsime čion trumpai Abd-al-Vaghadą pasistengimus,
darytus antroje pusėje 18to metasiškio, vidurinėje Arabijo-
je ir jo šalininkų, kurie norėjo islamą apvalyti nuo šitų
gumbų ir suvesti jį į geresnę tvarką. Jie pasmerkė visus
naujus įvedimus, kurie laikui bėgant pataikė išgauti isla-
mam, ypatingai gi šventųjų garbinimą, teipogi razančius
vartojimą, tabako rūkymą, drabužių puošnybę ir tt. Pra-
džioje 19to metasiškio jie, kaip žinoma, surado progą
Mekkoje ir Medinoje išreikšti savo pasibaurėjimą šventų-
jų garbinimu, užkariaudami abu šitos gaudus ir išnaikin-
dami juose nemazą šventynių; tą patį jie padarė ir sulgy
šių Kerbeloje. Bet aigiptiskoj kariūmenė toliaus padarė
daug vagabutių šeiminkavimui ir jie vėl buvo nustumti
šalies gilumon. Vienok kaikurie jų mokinių sutiko vietoi-
nis priėmimą ir už Arabijos rybų, ypatingai priekinėje
Indijoje, bet jų reforminiai mieriiai buvo permažai princi-
pališki padarymui islame patenkancio pagerėjimo. Kiti
krikščioniškųjų raštinių ir juos žiūrėjo kaip į islamo pro-
testonus ir tvirtino, jog vagabutai tikinties reikalavo
tyrinėjimo laisvės teises, bet šitas manymas yra klaidingas.
Vagabutai nekuomet nemanė užginti arba rubežuoti. Ko-
rano ir padavos autoritybė. Vargiai tereikia sakyti, kad
šitas brudėjimas islamo centre, abiejuose šventuose gar-
duose mažo rado užuojautos.

Velesnėji Arabijos sunniti istorija dar mažiau turin-
ginga. Ant azijinio sausumio, neminint sunnitiskų afganų,
sunna ypatingai yra pripažinama daugiausiai turkiskų ge-
nčių, teipogi arabų Syrijoje ir kaikuriose kitose vietose.
Mahometonų teisatybės ir moksliškumo sukuriu tolimuose
vakaruose išpradžių skaitėsi Buchara, kurioje vienok ne-
buvo sutverta nieko naujo. Teisybė, iš čia islamas išsi-
platino pirmiausiai tarp turkiskų genčių, o paskui toliaus
po šiaurytines Činų provincijas, aciu gi susinėsimas
jūromis šitas mokslas per Kantoną išgavo Dangiskon Cie-
sorybėn. Nors atverstų činų skaitlius turi būti didelis,
— jų priskaito (tur but, perdėdami) iki 20 milijonų*), —
bet ateitis jų labai neistikima, kadangi islamą išpažinimas
jau ne kartą sukėlė čion žiaurias savitarpines kares, kurios
kartkarčiais atskirtojia, teip kad galutinį išėgų tuo tar-
pu negalima dar numatyti.

Malajiskame salyne islamas įleido giliai šaknis; čion
priskaitoma, žinoma, remianties labai neistikimomis žinio-
mis, iki 14 milijonų mahometonų, kurie priklauso ypatingai
prie šafekiojo išpažinimo. Bet atvertimas į islamą ir čia
tuo tarpu liekasi ateities dalykai; tiktai pamaži islamas
pradeda išstumi iš čia stabmeldiskus suopročius ir surė-
dymus. Aple savarankišką tolesnį vystymąsi, žinoma, nė
kalbos negali būti, kadangi gyventojai savo tikėjimiskās
žinias vis dar neliauja ėmę nuo gyvenančių šalyje arabų,
ypatingai iš Gadramauto, ir nuo tų neskaitylingų, kurie
Mekkoje, o pirmiaus teipgi ir Kaire, maž-daug paviršūti-
niskai apipažino su pamatiniais islamo įstatymais.

Afrikijoje nuo seno islamas atrado sau tinkamą dirvą,
kas tėsiasi ir iki šiolai. Aigipte tikėjimiskās išsivystymas
suteikia tą patį paveikslą, ką Turkijoje ir pas arabus,
prietam senoji stabmeldybė vis tebeapsireiškia pas dervius
ir ypatingai šventųjų garbinime. Šitas teipgi atsineša ir
prie viso šiaurinio Afrikos pakraščio gyventojų, kurie ne-

*) Kiti raštiniųkal atverstų skaitlių ryboja keturiais milijonais,
ir tai pirmą skaitlį 1857 m.; paskutiniu laiku šitas skaitlius, turbūt,
dar mažes.

(Toliau bus).

S. K. Krukovskaja.

Chinija.

Dangiskosios cėsorystės gyvenimo ir
papročii vaizdėliai.

Su paveikslais

Vertė J. Laukis

Tarp činų yra taipgi 40 milijonų maho-
metonų ir koki 2 milijonai krikščionių. Krikš-
čionių yra taip mažai dėlto, kad činai tvir-
tai laikosi senovės ir nenoriai leidžia prie
savęs krikščioniškus misijonierius. Visi či-
nai atsižymi niekatikybe: jie tiki į visokius
lėmimus, į laimingas ir nelaimingas dienas, į
piktas dvasias, negeras akis ir prie kiekvienos
pasipynusios progos žynauja. Komctos, sau-
lės ir mėnesio užtemimai niekatikiams činams
lemia nelaimę. Perkūnija, žaibų ir ledai yra
laikoma dievo rūstybe. Pats cėsorius, atsi-
tikus reikalui, kreipiasi prie dangaus su mal-
da, prašydamas lietaus ar giedros. Namuose
ir šventnamuose pas činus yra įtaisyta mels-
tynės su altoriais ir visokiuose gyvenimo at-
sitikimuose jie kreipiasi prie savo stabų, prieš
kuriuos degina lazdeles iš kvapsnų ir į svaig-
inančių dalykų. Žynavimui jiems tarnauja
margos lazdeles, kurias jie sumaisė išpila iš
puodelio; išpuolusi raudona lazdele — pagal
jų ženklimą — reiškia džiaugsmą, balta nu-
liūdima.

Šitose melsdynėse pas činus stovi lente-
lės su nabašninkų vardais; sulgy činų tikė-
jimo čia gyvena jų mirusių prosenių vėles,
kurių jie bijosi ir kurias jie gerbia; jie at-
nesa joms maistą ir teiraujasi pas jas visu-
se svarbesniuose gyvenimo nuotikiuose.

Činai tiki, kad jaigu žmogus yra palai-
dotas sulgy visų taisyklių, tai jis pasiliks gy-
venti savo vaikų namuose. Todėl jie didelę
svarbą priduoja šeimyninėms apėigoms. Lai-
dojant, ypatingai tėvą, vaikai visokiais bū-
dais turi apreikti savo nuliūdima. Vyres-
nysis sūnus, svarbiausias įpėdinis ir šeimynos
galva, numirėlio vardą turi užrašyti ant at-
mintinės lentelės, išskaityti jo dorybes, ap-
smilkyti jo šešėl smilkylu, aprūpinti jį pa-
sidabruotais ar paaukuotais popieriniais pi-
ningais, drabužiu, arkliais, tarnais, džonko-
mis, padirbtomis iš popieros; jis jį turi aprū-
pinti visa kuo, ko jam aname pasaulyj ga-
lėtų prirėikti. Gėdėjimas traukiasi trejus me-
tus. Tankiai atsitinka, kad per tą laiką savo
tėvo kūną sūnus laiko pas save namuose, die-
nų šale karsto sėdėdami ant suolo, o nakčia
gulėdami ten ant ragazės. Per tą laiką jie
nei vyną geria, nei mėsą valgo, nei lankosi
į susiejimus. Geriausia dovana sūnams tė-
vui ir geriausiū papuošimu činiškiems na-
mams skaitoma kaladės pavidalo karstas. Jai-
gu sūnus nesusėję tokio karsto tėvui pado-
vanoti, tai turi nupirkti kuopikuosiausią karstą.
Činai pasipuikindami ir girdami pasakoją
apie tuos sūnus, kurie pardavinėjo save ver-
gijon, kad tik tėvui nupirktus gražus, karstas.
Pagal papročį činai turi būti palaidotas sa-
vo gimtinėje, o kadangi pervežimas vieno na-
bašninko brangiai atsieina, numirus toli nuo
gimtinės, tai kuone visuomet yra laukiama,
kol susirinks užtekintas karstų skaičius pa-
darymui didelės kirbinės. Todėl Chinijoje vi-
sur galima užėti laikini karstai. Jai činas
miršta svetimoj šalyj, tai jis prisako savo
kaulus pervežti gimtinėn ir šitam pervežimui
yra tam tikri garlaiviai. Chinijoje taipgi yra
specialiniai šventnamai, kurie priima atmin-
tines prosenių lenteles ir tų nelaimingų nu-
mirėlių, kurie neturėjo vaikų, kad tokiu būdu
atidavus jiems paskutinę pagarbą.

Štai kaip aprašo činiškišias šermentis rū-
šų keliautojas. "Nami, pirma išnešimo, kar-
stas stovi ant iškilumos ir pažystamieji prie-
eina prie jo jam nusilenkti. Viršų naminio
altoriaus kabo nabašninko portretas, lentelė
su jo vardu ir aukos, susidedančios iš ryžių,
vaisių, kvietkų ir arbatos puodelio. Kam-
bariai išpuošta vėlukais ir kvietkomis. Bud-
distiškieji vienuočiai atstisoja šale altoriaus,
po keturis iš abiejų šonų ir nosiniu balsu
traukia malda. Jie prašo nabašninko sekti
paskui juos. Paskui prasideda moterų ir rau-
džių raudojimas. Po to ateina nešikai ir kū-
nā išneša. Priešakįj neša didelį katafalką iš
bamuso, o paskui jį popierines žybyklas su
numirėlio vardu; užpakalių eina muzikininkai
su skambalu ir vaikai su vėlukais ir žybyklo-
mis, toliaus nešikai su didelėmis raudonomis
iškabomis, ant kurių yra išrašyta nabašninko
titulai ir postovis. Toliaus neša ginklus ir
visokius daiktus priklausančius nabašninkui.
Paskui eina po du, baltuose rūbuose buddistiš-
kieji vienuočiai. Paskui juos neša stalus, ap-
krautus paršais, antimis, žvėrienai, vaisiais ir
kvietkomis, stalą su nabašninko mandiera,
kvepaurte ir kerpėmis. Toliaus didelį šilkini
skėtį. Paskui po du eina nabašninko pažysta-
mi ilguose šilkiniuose drabužiuose; giminės
gėdėjimui apsitaisė baltais drabužiais. To-
liaus neša dievų paveikslus, popierinius tar-
nų paveikslus; čia eina artimi numirėlio gi-
minės, raudodami visokiais balsais. Paskui
seka raštiniškai, o paskui juos apie penkios
desimtys žmonių baltai apsitaisė. Jie laiko
rankose baltus kaspinus prisegtus prie karsto;
karstas yra užtiestas brangių, gražių kil-
mų, su išsiūtu ant jo drakomu. Taipogi gau-
siai yra išpuošta kartis augščiau karsto. Pas-
kui ji neša krāsę su numirėlio portretu, iš
šalių gi neša žybyklas. Eidami į kapus, či-
nai mėto auksuotą popierą piktos dvasios su-
laikymui ir neleidimui jai apvaldyti numirė-
lio sielą. Činai mano, jog piktą dvasią po-
pieras priima už tikrus piningus, pasilenkia
juos paimti, o tuo tarpu nabašninko vėl su-

spėja insitaisyti kape. Činiškos laidotuvių
tai tikra pragaistis ir tankiai ant jų apver-
čiama pusė turto.

Činiškieji kapai kasama ant kalvų ir
augštumų, neaptvėriama jokių aptvaru. Či-
nijoje ant kiekvienos augstumos sutinkama
visur nedidelės pylis, arba rakstai padkavos
išvaizda. Ant kiekvieno raksto niūkos gra-
nitinis akmuo su numirėlio vardu, jo pa-
laidojimo diena ir metai. Aplinkui rakstą
yra pritaisyti suolai vėlei pasilsėti. Visa Chi-
nija nudėta tokionis kalvelėmis, vietomis gi
dar guli rakstai, kurie laukia savo eilės.

Kas metas gegužio mėnesioje lankytojai
baltai apsitaisė — ženklas didelio gėdėjimo —
neša ant kapų ir į atmintinius šventnamius
kvietkas, vaisius ir kitas dovanas. Tai yra
pavasarinė šventė — numirėlių atminimas.

Svenčių pas Činus abėnai yra nemaža.
Po sunkiam ir beatlaidos darbu činai mėg-
sta pasilinksminėti: vienai eina į teatrą, kiti eina
muzikos klausyti ir šokėjų pamatyti, tretai lo-
šia iš kaulėlių ar iš kazrų. Činai baisiai
mėgsta lošti kaulėliais ir jaisiais pralošia savo
turtus. Visuose dideliuose miestuose pas juos
yra įtaisyti lošiamieji namai, kur žmonės be
tiklo savo laiką praleidžia.

Ypatingai išskilme yra švenčiama Naujų
metų šventė. Pasilinksminimai ir žaismės
trūkiasi daugiau kaip dvi savaites. Sankro-
vos visos yra uždaroma ir išpuosiama dary-
tinėmis kvietkomis. Mandarinai ir kiti virsi-
ninkai vienas kitą aplanko; šituo laiku daro-
ma visoki burimai.

Penkiolikta dieną po Naujų metų yra da-
roma žybyklų šventė. Namai yra išpuosiama
margomis popierinėmis žybyklomis, kurios va-
kare yra sužiebiamos; ant šitų žybyklų buva
parašyti mįsliai ir vaikščiotojai praeidami tu-
ri juos įspėti.

Su ypatinga išskilme yra švenčiama pas
činus jungtuvės. Pagal činų tikėjimą ne-
turėti šeimynos ir numirti bevaikiu yra didelė
nelaimė, kadangi numirus nėra kam atminti
ir numirėlio vėl neranda sau ramybės. To-
dėl činas vos sulaukęs dvidešimties metų
tuojaus veda. Paprastai iki jungtųjų dienai
jaunikis ir nuotaka vienas kito nepažysta.
Merga sūniui išrenka tėvai ir dar sutartį su
josios tėvais. Jie taipgi teiraujasi pas žynį,
ar susijungimas bus laimingas ir kokio me-
nesio kokia diena bus laimingesnė jungtu-
vėms. Po to jaunikis ir nuotaka duoda vie-
nas kitam dovanas ir išsiuntinėja pakvieti-
mus į jungtuves. Vestuvių dienos vakare
nuotaką apredo geriausias parėdais, apipuo-
šia ją auksu, brangiais akmenimis ir kviet-
komis ir neša į jauniko namus ant rau-
donos nešyklos, apsiautos muzikantais. Ju-
naisis laukia nuotakos geriausiame savo namo
kambarij. Nuotaka įėjusi tan kambarin savo
jaunikiui žemai nusilenkia. Čia jis nuima
jai nuo burnos šydą ir pirmu kartu pamato
savo pačią. Paskui jaunavedžiai eina mels-
tynėn, duoda aukas prosenių vėlėms, paskui se-
da greta atskirame kambarij ir pietuoja. Taip
prasideda ištėkėjusios moteries gyvenimas. Iš-
po tėvų valdžios ir į patenką vyro valdžion.
Abėnai Chinijoje moters padėjimas yra labai
sunkus. Jai pas činą gema mergaitė, tai
tas laikoma didele nelaimė. Mergaitės mo-
kina tik siūti; mokinti gi jas rašto skaitoma
nereikalingu ir mergaitėms mokyklų Chinijo-
je visai nėra. Pati neturi teisės valgyti prie
vieno stalo su vyru ir sūnumis; ji per pie-
tus jiems patarnauja, paduoda valgius, pri-
pila stiklus, nedrįsdama net prašėkėti į juos.
Tik papenėjus vyrą su sūnumis ji sėda prie
kito stalo ir valgo tą, kas nuo pietų liko.
Vyrai turi teisę savo pačią mušti ir net ją
parduoti.

Kuomet liaudies moteris dirba lygiai su
vyrais, turtingosios neveikia nieko ir nedaug
tegalai vaikščioti, kadangi jų kojos nuo mažens
yra sudarkytos. Kaikurie šiaurinėse provin-
cijose bėdinieji žmonės perėmė šitą papročį
nuo turčių, kadangi turėti mažą kojale esą
augštu tonu. Šituo tikslu penkių-šešių metų
mergaitė raikščiasis stipriai suvaržo kojų pė-
das ir palenkia visus, be didžiojo, pėdos pirš-
tus, idant koki negalėtų augti. Vietoje ko-
jos išėina bjauri bukė, o po pėda matyti drėg-
nos mėsos. Moteris su sudarkytomis kōjo-
mis ką pakelti, ar kuo užsiminti negali, jos

AR REIKIA MOTERIMS
DAUGIAU TIESŲ?

Tankiai girdime prakalbėti ir randame nurodymus laikraščiuose, kad moterims reikia daugiau tiesų, daugiau laisvės. Tie šūkavimai taip tankiai atsikartoja, kad tapo kaip ir nuobodulio pasaka, ir dabar, jaigu kas užkliudo moterų klausimą, tai nesinori nei klausyti. Aš kuris didžiausios laisvės kaip vyrams taip ir moterims trokštu, nemanau, kad galima pagelbėti taip nuolat šūkaujant.

Kągi pagelbės, nors mės moteris ir apkrausime, apkabinėsimė įvairiausiais laisvės kaip škaplieriais ir raščiais nuo galvos iki kojų, jaigu jos, vis tiek, kaip koks apmirtęs kūnas, protiskai neveiks ir nesupras vertės bei naudos iš laisvės tiesų lygumo, ir lygių su vyrais pareigų. Dabar mūsų moterų daugumas tai svarbiausią kuningų param. Gal jos reikalauja, kad pusė uždirbto skaitiko eity bažnyčiai; gal jos padaugis bažnyčias, o pareis mokyklas nes kuningėliai, turėdami didžiulį įtekumą, su moterų pagalba darys kaip tik jiems patiks: su pagalba tamsių moterų, jai tik panorės, sugrąžis kruvinos inkvizijos laikus. Tokia nauda tamsiai moteris iš lygių tiesų kaip kūdikiui žaisti paduotas peilis.

Man rodos dabar mūsų moterims nereikia lygių tiesų, nes jų nemokės sunaudoti nei savo labui. Labiausia joms reikia apšvietimo; jos turėtų skaityti laikraščius, kningas ir lankytis prakalbas.

Finlandijoje moteris turi lygias tiesas, bet jas įgavo todėl, kad protiskai išsilavino, su vyrais susilygino, o kur moteris lygiai išsilavinusi protiskai ir lygiai pareigų pildo, ten tik didžiausias kvailys, užkietėjęs jų priešas nepripažįs lygybės. Bet kol moteris neturės augstesnių siekių, kol šien apskrovusios kaip pabalnotos vaikščios ir kol nuo kelių arklių vuodegas į kuodus supintas ant galvos nešios, o galva bus tūšė puodynė, tol nėra ką verti, kad jos neturi lygių tiesų. Kaipgi reikalauji, kad kas joms atneštų keptų karvelių. Tarp lietuvių vyrų Amerikoje yra daug tokių, kurie tik skaitydami raštus apšvietė, susiprato ir tapo geras tautiška is ir socialistiskais darbininkais. Lietuviškų moterų Amerikoje yra didelis skaitlius, bet ar jos visame vyrams lygios, ar lygiai darbuojasi? Vertos garbės ir paminėjimo—daktariene Šliupienė, Dr. Želvenė, Račutė, Dr. Jan-kauskienė ir kelios kitos, kurios ima dalyvumė darbuose. Gal pasakysite, kad tos moteriskės iš mažų dienų mokytojos? Bet yra daug moterų iš mažų dienų mokytojų, o kodėl jos nepasirodo kaip žmonės? Kas norėjo, tas per save išsilavino ir žmogaus tiesas bei gyvenimą ir savo pareigas taip suprantą kaip kiekvienas išmintingas vyras, o tik iš skaitymo kningų ir laikraščių, pav. P. Damijonaitienė ir dar kelios moteris ir mergelės, bet jos suskaitoma tik vienos rankos pirštais. Kas tik nori, kaip vyras taip ir moteris, gali apšviesti, Amerikoje bent nėra jokio išsilavinimo, kad negali.

Lietuvoje aš mažai žinau vardų žmonių-moterų, bet visgi mėla paminėti, kad moteris, kaip ir vyras, jai tik nori, gali protiskai išsilavinti nuveikti svarbius darbus. Tarp tokių moterų žiba kaip žvaigždė Žemaitė ir Gabrielė.

Žemaitė yra viena iš žymesniųjų lietuviškų raštininkių; ji per 20 metų parašė daugybę lietuviškų kningų ir toliau darbuojasi—rašo. Kad tapti naudinga visuomenei ji nereikalavo „patentuoti“ lygių tiesų sau, — vienok jos darbai padarė ją lygia vyrams. Yra ir daugiau moterų—žmonių Lietuvoje bei kitur kurios dirbdamos, pastoja ne tik lygios, bet ir dar augstesnės už vyrus.

Kad Amerikos lietuvių lygių tiesų su vyrais reikalauja, tai tegul ir pasirodo su darbu. Dabar Žemaitės visi raštai išleidžiami prenumeratose kėliu, nes pati Z., nors daug prisirė, bet, kaip ir kitų lietuvių nors geriausis raštininkai, nesukrovė turtų, tad ir neturi ištekliaus išleisti savo raštus. Išleidimas todėl pavesta jos sūnui, taipgi neturčijui. Tegul lietuvių Ameri-

koje repka prenumeratą ir išleidžia moteriskės raštus taip kaip vyrai išleido raštus Dr. Kudirkos. Bet jaigu jos neprisidės, tai pasirodys, kad tik šūkauti moka.

Kadangi Žemaitės raštai naudingi kaip vyrams taip ir moterims, todėl kiekvieno lietuvių pareiga prenumeruoti Žemaitės raštus.

J. Naujokas.

LAISKAS I REDAKCIJA.

Gerbiamoji Redakcija! Meldžiu patalpinti „Lietuvoje“ kelius mano žodžius.

Griežtai užginu naudotis be mano leidimo mano sceniskais veikalais: „Alkani Žmonės“ ir kitais.

Mano įgaliotiniu Amerikoje yra „Dramatisches Ratel“ L. S. S. Chicagoje.

Norintieji lošti mano veikalus tesikreipia į viršminėtąjį Ratelį dēlei informacijų ir sąlygų šiuo adresu: S. Strazdas, 2030 Canalport ave., Chicago, Ill.

Šį mano pranešimą malonės kiti laikraščiai atkartoti.

Su pagarba,

Konst. Jasiukaitis,

Sala Capri, Italija.

Taigi gerbiamos draugijas malonės priimti atdyon šį autoriaus pranešimą: nuo šio laiko teiksis kreiptis jo nurodytu antrašiu prie manęs.

St. Strazdas.

IŠ VISUR.

BERLYNO UNIVERSITETO
SUKAKTUVĖS.

11 spalio dieną Berlyno universitetas iškilmingai šventė savo 100 metų sukaktuvės. Į gražiai papuoštą universiteto aušlę prisirinko daugybė žmonių: diplomatai, mokslo vyrų, profesorų, studentų. Į iškilmes atvažiavo kaiseris Vilhelmas, kaiserienė Augusta Viktorija, kunigaikščiai ir kunigaikštienės. Kaiserio atvažiavimą apreiškė studentų fanfara, šukmai, kardu pirkimimai. Užėmus kaiserinui pirmą vietą ir aplink jo susėdus diplomatams, prasidėjo įvairių šalių delegatų kalbos. Nuo Amerikos kalbėjo universiteto Yale prezidentas Hadley, nuo Kanados Strathcona. Toliau sekė kalbos profesorų, atstovavusių Austrijai, latviškai šalis, Holandijai, Skandinavijai, Slavų, tautas, Graikijai ir Japonijai. Pagalios kaiseris Vilhelmas iš paduotos jam popieros perskaitė savo kalbą. Jis apreiškė dovanojas universitetui 2,500,000 dolarių, kuriuos surinkęs nuo įvairių žmonių. Užsibaigiant kaiserio kalbą, universiteto choras padainavo latiniskai hymną.

Berlyno universitetas (Karališkasis Fridricho Vilhelmo) yra vienas iš jauniųjų Vokietijos universitetų. Uždėjo jį 1810 metais William v. Humboldt, buvęs anais laikais apšvietos galva Vokietijoje; universiteto uždėjimui daug gelbėjo tokie žmonės, kaip Fichte ir Schleiermacher Pirmas universiteto rektorius buvo Schmalz, pirmi profesoriai — Schleiermacher, Biener, Hufeland, Fichte. Universiteto gyvavimo pirmuose dešimtmėčiuose profesorai jame: De Wette, Neander; Savigny; Boeckh, Bekker, Hegel, Raumer, Wolff. Vėliau sekė tokie vardai, kaip Hengstenberg ir Nitzsche; Nomyer, Puchta, Stahl, Schelling, Bopp, broliai Grimm; Gneist, Langebeck, Virchow ir daug kitų. Vienas iš dabartinių Berlyno universiteto profesorų yra Bruekner, parašęs keletą kningų apie lietuvių tautą ir kalbą. — Nors tik šimtmetį tegyvavęs, Berlyno universitetas yra daug garsis vyrų turėjęs ir mokslui daug yra užsipelnęs.

GELEŽINKELIŲ STREIKAS
PRANCŪZIJOJ.

Prie susireikavusių Paryžiuje geležinkelių darbininkų 13. spalį prisidėjo elektros darbininkai. Prisidėjo visgi tik vienas skyrius, kiti — ne. Taigi tik viena miesto dalis buvo patamsy. Greitėji expresai iš Paryžiaus išvažiavo vedami kareivių. Arestuojant streiko kareivių vadus, kiti darbininkai užsilaukė šaltai. Ministrų pirmininkas Briand tvirtai pasirengęs nuramdyti streiką, kad ir su kareivių pagalba. Paryžiaus link sutraukta nemaža kareivių. — Įdomu yra

Ispanijos karalius Alfonso, kad užmiršus visokias valdovo nemalonybes, yra atsidavęs visokiems žaislams. Pavėkslėlis parodo karalių Alfonso privargusį beaizdiant labai jam patinkantį žaislą „polo“, ir besilaisiantį ant žolės. Tik dabar, po atsitikimų Portugalijoje, ir Alfonso turbut metė žaislus.

tai, kad iš socialistų laikraščio „l'Humanité“ areštuotas pagal Briand'o įsakymo sandarbinikas, užimęs tą pačią vietą, kurią kitą syk buvo užėmęs Briand. — Iš viso streikuojančių skaičius pasiekęs 100.000. Streikuojanti laukia visuomenės priėjimo, be ko jie nepasitiki streiką laimėti. Dauguma laikraščių, išskiriant socialistiskų, streiką peikia, skaito jį kriminališku prasizengimu. Nebeinant traukiniams į Cherbourgą ir Boulogne, pasazieriai vežama automobiliais. Priemiesčių gyventojai, ištikus dar streiko dienų lietuvi, negalėjo pasiekti miesto centro, taigi daug visokių valdininkų ir tarnautojų neatejo darban.

Courrieres mieste paleista iš darbo 4,500 angliakasių, nes, nebėvaikščiojant traukiniams, negalima išvežti anglies. 14 spalio pradėjo dirbti Nord geležinkelis, atsidarė St. Lazaire ir Invalidų stotis.

Prancūziškas orlaivis su balionu „Clement Bayard“, perlėkė iš Compiegne, netoli Paryžiaus, į Londoną į 6 val.; tuomet tarpu greičiausiais geležinkelio traukiniais ir garlaiviais važiuojant, reikia 7 val. kelionę būti. Toluma nuo Compiegne į Londoną tiesia linija ore yra 195 mylios. Tai yra pirmas atsitikimas, kada orlaiviu (dirizabliu, ne areoplanu) perskrendama Anglijos pertaka. Orlaivis nuskrido visai laimingai, be jokių atsitikimų ir be sustojimų. Orlaivį vedė M. Clement.

Prancūzijos geležinkelininkų streikai baigiasi. Ant šiaurinių geležkelių neatėjo darban tik 8% tarnaujančių. Maisto produktų Paryžiuje privežta užtekinai. Tik ant vakarinių linijų dar nebėgioja traukiniai.

Prancūzijos valdžia suėmė penkis streikuojančių geležinkelininkų vadovus, o sustreikavusius geležinkelių tarnus pašaukė tarnyston kaip kareivius kur laike. Bėgiojimas traukiniai ant šiaurinių ir vakarinių geležkelių pasiliovė, bet ant rytinių, pietinių ir Paryžiaus požeminių, nors tarnaujanti balsavo už streiką, traukiniai bėgioja.

Streikai geležinkelininkų Prancūzijoje išspatino labiau, apėmė jau vakarinius geležinkelius. Streikui pritaria tarnaujanti rytinių Paryžiaus Lyono ir Tarpezinių jūrų geležinkelių. Susinešimai Paryžiaus sustojo, mieste trūksta maisto produktų. Valdžia tarnaujančius pašaukė kaip kareivius, bet jie sako, kad to neklausys. Valdžia mobilizuoja kariūmenę ir siunčia kareivius į svarbesnes geležinkelių linijų vietas. Telegrafų vielos daugely vietų nupjautos.

Paryžiuje 16 spalio traukiniai pradėjo vaikščioti, bet suirutės nepasibaigė. Daugybė vietų sustraukoma telegrafinės vielos, kareivius sardoma geležinkelio bėgiai. Mieste sprogo bent kelios bombos. Suareštuota keletas streikininkų bei anarchystų. Kariuose vietose bombos sprogdamos sužeidė darbininkus gatvių valytojus.

Prancūzijos revoliucijinio laikraščio „Guerre Sociale“ redaktorius G. Herve pasodintas kalėjimui; už tokį su juo pasielgimą jis kviečia sandraugus naikinti visokią savastį.

Prancūziško laikraščio „Ma-

imti savo kraštai Portugalijos išguitinij karalių.

Išvyti iš Portugalijos žokninkai keliauja į kitus kraštus, daugiausiai į Ispaniją, nes nei Prancūzijoje, nei Italijoje jų neįleidžia; daug jų keliauja Austrijon.

AMELIJA,
buvusi Portugalijos karalienė

Šveicarija pirmutinė viešpatystę, kuri pripažino Portugalijos respubliką; Anglija rengiasi tą patį savo laiku padaryti.

Ispanijos ministrų pirmininkas Canalejas pranešė parlamente, jog jis mano neleistį Ispanijoje apsigyventi išvytiems iš Portugalijos katalikiškiems žokninkams. Ispanai žokninkai gali pasilikti, bet svetimaumui to ploto reikia keturių savaičių, areoplanais keliaujant užtektų 2-3 dienų, žinoma, apskaičius sustojimus.

Karalius Manuelius, kada naktį 5 spalio, pradėta bombarduoti karališkąjį rūmą, parpuolė ant žemės, visas išbalės ir drebėdamas laukė, argi ir jį sutiks tas pats likimas, koks sutyną jo tėvą. Kada suareštuota jį Manuelių atvežė į Mafra, jį įėjęs kambarin pasakęs: „cikine gultų, švenčiausioji Panelė dabos mus“. Ant rytojaus karalių paleido važiuoti į Ericeria. Manuelius visai neturėjo pinigų ir jo artimieji nupirko jam tabako ir duonos mažą sankrovėlę. Pribuvus į Ericeria, karalienė Amelija, suerzanti žmonių neprijau timu sušuko ašarose: „Kaip baisu! Aš niekad nemanau, kad Portugalijos žmonės taip elgsis su manim“. Senė karalienė Maria Pia buvo be žado ir ją nės ant rankų. Iš Ericeros jie išvažiavo Gibraltaran.

T. BRAGA.

Lisabone 12 spalio gauta iš Šveicarijos valdžios telegrama, apreiškianti jog Šveicarija pripažysta Portugalijos respubliką. Anglijos ministras F. Villiers apreiškė Portugalijos pirmininkui, kad Didžioji Britanija pripažins respubliką tuojau, kai tik užsibaigs Portugalijos revoliucija. — Portugalijos naujoji valdžia davė amnestiją visiems kareivijos prasikaltėliams. — Lisabono patriarchais Tonti pripažino naują valdžią. — Nuo jos valdžios yra paskirta komisija ištirti, kokie turiai karališkame rūme prigulėjo išguitam karaliui personaliskai. Manoma, kad tokių turtų nebus tiek, kad jais galima būtų išmokėti visas karališkos šeimos mokyklas.

Ispanijoje, mieste Valencijoje, 11 d. spalio buvo svarbūs susirėmimai kuningų šalininkų su respublikonai. Sužeista iš abiejų pusių daug žmonių.

14 spalio dieną ant Baltiškų jurių siautė vėtrų, kurios paskandino daug laivų. Skaitlius prigerusių žmonių šimtų pasiekia. Trijs laivai paskendo Rygos užlankoj. — Mintaus aplinkinėse vėtra sugriovė daug triobų. Telegrafų vielos veik visos nutrauktos.

Netoli Noirmontier salos prancūziškas garlaivys, „Vilje de Rachefer“ susimusė su garlaiviu „Poveril“. Vile de Rachefer paskendo. Iš jo įgulos traukė 23 jureivius, su jais nežinia, kas atsitiko.

Iš Portugalijos Ispanijon perbėgo bent 5,000 dviasių žmogysčių bei jų giminių. Ispanijoje jie rado prieglaudą įvairiose vienuolynuose.

Ispanijos sostinė Madride 16 spalio atsiliko paroda paminėjimui Portugalijos respublikos įsikimimo mirim pasmerkė.

Ant salos Kubos, provincijoje

se Havana, Matanzas ir Pinar del Rio siautė baisios audros ir vėtrų, kurios labai daug nuostolių pridirbo. Smarkus lietus pagimdė tvanus. Sako, būt pradėta daug žmonių, bet apie tai tikrų žinių nėra. Nuostolius vienu cukraus plantacijose padarytus skaito milijonais dolarių.

Archangelsko gubernatorius išsiuntė pulką policistų ant salos Naujos Žemės išvyti iš ten apsigyvenusius norvegus. Sala ta neapgyventa, tai ją mat norėjo apgyvendinti norvegai, bet Maskolija ją savinasi, nors sulyg terptautiškų teisių, neapgyventos salos priguli tam kraštui, kurio ūkšai jas apgyveno.

Charkove, Rosijoje, 28 rugsėjo prasidėjo teismas 141 sektautų iš „skopcy“ — romiklių — sektos. Patrauktųjų teismas skaičiuje yra 67 moteris nuo 14 iki 85 metų amžiaus. — Rosijos valdžia šitą keista sektą draudžia ir nori suvis išnaikinti, nei išsiromiję žmonės atneša bledį viešpatijai.

Peterburge buvo atsidengus galvijų paroda, bet apsiereikus pavojingai galvijų ligai, tuojau buvo uždaryta.

Naujuose kraštuose, kaip antai Amerikoje, moterų yra mažiau negu vyrų, iš šepų kraštų — Indijoje moterų yra mažiau. Jungtiniose Valsciuose „Šiaurinės Amerikos, ant 1000 vyrų išpuola tik 953 moteris. — Portugalijoje už tai ant 1000 vyrų moterų yra 1090, Anglijoje 1069, Ispanijoje 1062, Skotijoje 1058, Danijoje 1053, Švedijoje 1049, Austrijoje 1044, Šveicarijoje 1035, Vokietijoje 1032, Azijoje 1028, Prancūzijoje ant 1000 vyrų išpuola 1024 moteris. — Europoje yra kraštai, kur moterų yra mažiau; pavykskan Graikijoje, ant 1000 vyrų išpuola tik 921 moteris, Bosnijoje 893, Aziatiskoj Moskolijoje beveik tiek jau, ant salos Ceilono 887, o ant salų tarp Airijos ir Australijos ant 1000 vyrų išpuola tik 864, Maskolijoje 986 moteris.

Anglijos karališkasis laivas „Victoria and Albert“ 12 spalio nukako Gibraltaran paimtų Portugalijos išguitų karalių jo motiną ir gimines Anglijon. Pakvietė juos į svečius angliškasis Orleano kunigaikštis. Pas jį kunigaikštį Worcesterširio išguitinis karalius gal ras ir visam laikui prieglaudą. Manuelius visai nėsas nusimines. —

Pietinė Amerikoje, besiekiant per upę angliškam mokslininkui, geografiui Thomas Bellis, apvirto valtis ir žmonės supuolė į vandenį, o upėje buvo daug alligatorių, jie tuos supuolusius į upę žmones ir suėdė.

Peterburge suėmė vieną iš žymesnių advokatų Bonse ir indententą Ferną; jie mat paleido daug netikrų čekių netekusio proto milijonieriaus Kozlovo. Čekių ir vekselių jie padėjo bankan už milijoną rublių. Kad griebt, tai jau nemazai!

16 spalio iš Gibraltaro išvažiavo Anglijon buvęs Portugalijos karalius Manuelius su savo motyna ir giminėmis. Anglijos valdininkai atidavė jiems karališkos pagarbos ženklus.

Iš Paryžiaus į Belgijos sostinę Brusselį 16 spalio nukrido areoplaneuse du aviatorių H. Wynmalen ir M. LeGagneux, kiekvienas vežinas po pasazierę. Wynmalen tuojau sugrįžo atgal Paryžiu. Le Gagneux grįžo tik pernakvojęs.

Laikraščiai praneša, buk vidurinė Amerikoje vėl užgimė dideli nesutikimai tarp respublikos Costa Rica ir Nicaraguos, kadangi dabartinė Nicaraguos valdžia atsisako pripažinti išsirik-tą visų vidurinės Amerikos respublikų augščiausį teisęją.

Mieste Mulheim Styrum su-

ėmė turtingą mėsininką, nes pasirodė, kad jis pirkdavo pastipusius gyvulus ir jų mėsą žonėms pardavinėjo. Išdavė jį, o būvę darbininkai nuo darbo prasin-ti. Mat prie ko godumas priveda!

Maskoliškasis caro užlaikymo ministris Fredricks paskyrė komisiją peržiūrėjimui užlaikymo caro rūmų: Peterburge, Maskvoj ir Varšuvoje. Daro tą, matyt, tik nuaminimui žmonių rugonių, nes revizijas daro ne ten, kur buvo nurodoma: buvo nurodoma, jog urėdninkai su kontraktoriais dideles prigavytes papildė statant carui marmoronį rūmą Livadijoje, ant Krimo pusiasalio.

Ant Šiaurinių jūrų netoli Cuxhavemo susimusė žvejų laivas „Holhuser“ su švedišku „Orana“. Paskutinis laivas nuskendo; prigėrė 7 žmonės.

Brazilijoje, mieste Monuas, sostinėje valstijos Amazonas, buvo raiušės. Liko išvytas iš miesto gubernatorius. Kariškas laivynas pasakui bombardavo miestą. Iš vieno su opozicijonistais šjo ir mieste buvusi kariūmenė. Prezidentas prisakė kariūmenei vėl sugrązinti gubernatorių.

Venezuelos respublikoje, kalėjimo tvirtovėje San Carlos, forte kareiviai paliusavo sėdincius prasižengėlius, kurių daugumas buvo tai šalininkai buvusio prezidento Castro. 200 prasižengėlių pabėgo. Sukilusių kareivių užmušė šeši oficialai, sudegintos kareivių triobos.

Tarp pietinės Amerikos respublikų Čili ir Argentinos užmegstas užpuolimo ir atsigynimo rysis. Tai pradžia sumanyto susiršimo visų ispaniškų respublikų atsirėminui prieš Šiaurinę. Ir dabar susiršusios respublikos, jaisi ant jų kas užpuolų, apsigynimui gali pastatyti apie pusę milijono kareivių, jaigu nedaugiau.

Peterburge, ant geležkelio stoties atėjus traukiniui, prie kurio buvo vagonas su kaulėms, urėdninkai nustebo, kadangi vagonė nerado prie kaulių jų šavininko Safranovo. Išvarius kaulėms vienam kampe rado jau tik jo apgraužtus kaulius; suėdė jį kaulės.

Duktė maskoliškojo karo ministerio, stačiatikė, perėjo į žydų tikėjimą. Mat ji ištekojo už milijonieriaus žydo ir jis reikalavo, kad ji priimtų jo tikėjimą.

Tėvynės Mylėtojų
Dr-stės Reikalai.

Viasus raštus Tėv. Myl. Dr-stės reikalams, kuopus ir pavienius ypatus malonės atsiųsti už jusi Lit. Kom. nariui ir redaktorui: J. Laukis, 2951 Union st., Chicago Ill.

CHICAGOS CENTRALINIS
T. M. D. KOMITETAS.

Vasarai užsibaigus Centralinis TMD. Komitetas dabar imasi rengimo vakarų. Kaip žinoma, Chicago TMD. kuopos rengia vieną didelį vakarą kas metai per Naujuosius Metus, panašiai Kudirkos vakarui. Dabar TMD. Centralinis Komitetas turės susirinkimą nedėlio 23 d. spalio 3. m., 7 valandą vakare, Lietuvių Rateljio svetainėje po numeriu 3149 Halsted st. ir apkalbės TMD. vakaro rengimą Naujiems Metams. Šis susirinkimas bus labai svarbus, kadangi, be virš minėto vakaro, bus daug kitokių svarbių dalykų apkalbėjimui.

Todėl-gi dar kartą, Centralinio Komiteto vardu, meldžiu visų tų kuopų, kurios dar neprisijuntė delegatų, tą padaryti tuojau. Jaigu rastųsi kuopa, kuri neturi išrinkus delegatų, tai tegu kuopos valdyba ateina šin susirinkimui, ir tegu savo kuopą šiame susirinkime atstovauja.

Būtų labai malonu pamatyti šitame susirinkime iš kiekvienos TMD. kuopos Chicagoje nemazą skaitlių atstovų. Galėtume tad daug didesnius darbus atlikti. Tai-gi visi prie darbo!

Chicago Cent. TMD. k. p. raštininkas — Antanas Šliakis.

NOSSOKOFF'S BARBER SCHOOL
Penn Ave., Pittsburg,

